

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2021 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XII Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSO Katarzyna Stasiów

Ławnicy: Ewa Brzezińska

Jacek Mackiewicz

Protokolant: Paulina Łuczyńska, Daniel Wiśniewski, Mirosław Grzęda, Monika Raczyńska, Jacek Fryszkowski, Karolina Wróbel, Paulina Powązka-Płóciennik

przy udziale prokuratora Pawła Nowaka, Roberta Makowskiego, Mirosława Kawalca, Marka Orzechowskiego

po rozpoznaniu w dniach 23 stycznia 2020 r., 5 lutego 2020 r., 27 lutego 2020 r., 5 maja 2020 r., 9 października 2020 r., 4 grudnia 2020 r., 18 grudnia 2020 r. oraz 30 czerwca 2021 r.

sprawy:

I. **J. P. (1)** syna M. i I. z domu S. urodzonego (...) w M.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie dokładnie nieustalonym, nie wcześniej niż od stycznia 2006 r. do grudnia 2006 r. z ramienia tzw. „(...)” kierował zorganizowaną grupą przestępczą o charakterze zbrojnym działającą na terenie L. i W., w skład której wchodził m.in. M. L. ps. (...), S. S. (1) ps. (...), D. M. (1) ps. (...), mającą na celu dokonywane przestępstw w szczególności takich jak napady rabunkowe, wymuszenia rozbójnicze, handel narkotykami,

tj. o czyn z art. 258 § 3 k.k.

2. w okresie dokładnie nieustalonym, nie wcześniej niż od stycznia 2006 r. do grudnia 2006 r. czerpał korzyść majątkową z uprawiania prostytucji przez kobiety z agencji towarzyskich znajdujących się w L. przy ul. (...), przy czym czynu tego dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. o czyn z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

3. w dokładnie nieustalonym dniu w 2006 r. w W. w hotelu (...) brał udział w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości w postaci amfetaminy w ten sposób, że narkotyki te w ilości 8 kg przekazał S. S. (1) ps. (...), który następnie przewiózł wskazane środki odurzające do L. i przekazał innym ustalonym osobom celem dalszej ich odsprzedaży, przy czym czynu tego dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.

4. w dokładnie nieustalonym dniu 2006 r. w W. w hotelu (...) brał udział w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości w postaci amfetaminy w ten sposób, że narkotyki te w ilości 9 kg przekazał S. S. (1) ps. (...), który następnie przewiózł wskazane środki odurzające do L. i przekazał innym ustalonym osobom celem dalszej ich odsprzedaży, przy czym czynu tego dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.

5. w dokładnie nieustalonym dniu w 2006 r. w W. w restauracji (...) brał udział w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości w postaci amfetaminy w ten sposób, że narkotyki te w ilości 9 kg przekazał S. S. (1) ps. (...), który następnie przewiózł wskazane środki odurzające do L. i przekazał innym ustalonym osobom celem dalszej ich odsprzedaży, przy czym czynu tego dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.

6. w dokładnie nieustalonym dniu 2006 r. w W. w restauracji (...) brał udział w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości w postaci amfetaminy w ten sposób, że wskazany narkotyk w ilości 7 kg przekazał S. S. (1) ps. (...), który następnie przewiózł wskazane środki odurzające do L. i przekazał innym ustalonym osobom celem dalszej ich odsprzedaży, przy czym czynu tego dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.

7. w dokładnie nieustalonym dniu 2006 r. w W. w restauracji (...) brał udział w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości w postaci amfetaminy w ten sposób, że wskazany narkotyk w ilości 7 kg przekazał S. S. (1) ps. (...), który następnie przewiózł wskazane środki odurzające do L. i przekazał innym ustalonym osobom celem dalszej ich odsprzedaży, przy czym czynu tego dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.

8. w dokładnie nieustalonym dniu 2006 r. w W. w motelu (...) brał udział w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości w postaci amfetaminy w ten sposób, że wskazany narkotyk w ilości 6 kg przekazał S. S. (1) ps. (...), który następnie przewiózł wskazane środki odurzające do L. i przekazał innym ustalonym osobom celem dalszej ich odsprzedaży, przy czym czynu tego dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.

9. w dokładnie nieustalonym dniu w 2006 r. w W. w motelu (...) brał udział w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości w postaci amfetaminy w ten sposób, że wskazany narkotyk w ilości 6 kg przekazał S. S. (1) ps. (...), który następnie przewiózł wskazane środki odurzające do L. i przekazał innym ustalonym osobom celem dalszej ich odsprzedaży, przy czym czynu tego dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.

10. na przełomie września i października 2006 r. w W., wykorzystując kierowniczą pozycję w zorganizowanej grupie przestępczej, polecił S. S. (1) ps. (...) pozbawienie wolności dwóch nieustalonych mężczyzn celem uzyskania od nich pieniędzy w kwocie 100.000 zł., konsekwencją czego w nieustalonym konkretnie dniu w październiku 2006 r. w R. S. S. (1) razem z M. L. ps. (...), M. J. (1) ps. (...), D. M. (1) ps. (...) oraz W. M. dokonali zatrzymania dwóch mężczyzn, przemocą pozbawili ich wolności, a następnie skrupowali ręce kajdankami, po czym, używając przemocy w postaci uderzania drewnianym kołkiem w nogę jednego z mężczyzn oraz grożąc użyciem broni palnej w postaci pistoletu maszynowego (...), zamiarem swoim zmierzali do wymuszenia pieniędzy w kwocie 100.000 zł., której to kwoty nie uzyskali z uwagi na ustalenia z pokrzywdzonymi późniejszego terminu przekazania wskazanej sumy, przy czym czynu tego dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. o czyn z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 189 § 1 k.k. w zb. z art. 282 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

II. **A. K.** syna R. i M. z domu R. urodzonego (...) w L.

oskarżonego o to, że:

11. w okresie nie później niż od 14 października 2004 r. do 19 listopada 2004 r. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej o charakterze zbrojnym działającej na terenie L. i W., kierowanej z ramienia tzw. „(...)” przez R. P. ps. (...) mającej na celu popełnianie przestępstw, w tym wymuszeń rozbójniczych, napadów rabunkowych, przestępstw przeciwko wolności seksualnej i obyczajowości oraz handel narkotykami,

tj. o czyn z art. 258 § 2 k.k.

12. w okresie nie później niż od 14 października 2004 r. do 19 listopada 2004 r. w L. czerpał korzyść majątkową z uprawiania prostytucji przez kobiety z agencji towarzyskich znajdujących się w L. przy ul. (...), przy czym czynu tego dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. o czyn z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

13. w dokładnie nieustalonym dniu, okresie nie później niż od 14 października 2004 r. do 19 listopada 2004 r. w L., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, używając przemocy polegającej na biciu pięściami po twarzy, doprowadził nieustalonego personalnie mężczyznę o imieniu P., pochodzącego z Z., do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy o wartości 5.000 euro, które pokrzywdzony przekazał sprawcom, przy czym czynu tego dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. o czyn z art. 282 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

14. w dokładnie nieustalonym dniu okresie nie później niż od 14 października 2004 r. do 19 listopada 2004 r. w W. brał udział w obrocie substancjami psychotropowymi w znacznej ilości w ten sposób, że zakupił od R. P. ps. (...) celem dalszej odsprzedaży osobom amfetaminę o łącznej wadze około 2 kg oraz tabletki „ekstazy” w ilości ok. 4.000 sztuk, przy czym czynu tego dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.

15. w dokładnie nieustalonym dniu okresie nie później niż od 14 października 2004 r. do 19 listopada 2004 r. w L. brał udział w obrocie substancjami psychotropowymi w znacznej ilości w ten sposób, że zakupił od R. P. ps. (...) celem dalszej odsprzedaży amfetaminę o łącznej wadze około 6 kg za kwotę 30.000 zł., przy czym czynu tego dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.

III. **S. N. (1)** syna D. i M. z domu S. urodzonego (...) w L.

oskarżonego o to, że:

16. w okresie między lutym a grudniem 2005 r. daty dziennej bliżej nieustalonej w L., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, stosując przemoc w postaci wepchnięcia siłą do samochodu osobowego P. M. (1) ps. (...) przewieźli go do agencji towarzyskiej przy ul. (...) w L., gdzie stosując przemoc fizyczną oraz groźby jej dalszego użycia, sprawcy doprowadzili wyżej wymienionego pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci samochodu osobowego marki O. (...) o wartości nie mniejszej niż 15.000 zł.,

tj. o czyn z art. 282 k.k.

17. w dokładnie nieustalonym dniu 2006 r. w L., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. P. (1) ps. (...), S. S. (1) ps. (...), D. M. (1) ps. (...) oraz innymi nieustalonymi personalnie mężczyznami, używając przemocy polegającej na biciu otwartą ręką w twarz mężczyznę o imieniu M., doprowadził

powyższego pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy o wartości 10.000 zł. ,
które zostały przekazane sprawcom,

tj. o czyn z art. 282 k.k.

18. w dokładnie nieustalonym dniu w 2006 r. w L. brał udział w obrocie substancjami psychotropowymi w znacznej ilości w ten sposób, że razem z inną ustaloną osobą zakupił od S. S. (1) amfetaminę w ilości 8 kg celem dalszej odsprzedaży,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. i przeciwdziałaniu narkomanii

IV. **D. M. (1)** syna L. i M. z domu S. urodzonego (...) w L.

oskarżonego o to, że:

19. w okresie nie później niż od 14 października 2004 r. do 19 listopada 2004 r. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej o charakterze zbrojnym działającej na terenie L. i W., kierowanej z ramienia tzw. „(...)” przez R. P. ps. (...), a na terenie samego L. przez A. K. ps. (...), mającej na celu popełnianie przestępstw, w tym wymuszeń rozbójniczych, napadów rabunkowych, przestępstw przeciwko wolności seksualnej i obyczajowości oraz handel narkotykami,

tj. o czyn z art. 258 § 2 k.k.

20. w dokładnie nieustalonym dniu w okresie nie wcześniej niż 14 października 2004 r. i nie później niż 19 listopada 2004 r. w W. brał udział w obrocie środkami odurzającymi w postaci amfetaminy w ten sposób, że razem z A. K. ps. (...) oraz S. S. (1) ps. (...) zakupił celem dalszej odsprzedaży od R. P. ps. (...) amfetaminę o łącznej wadze około 2 kg oraz tabletki „ekstazy” w ilości ok. 4.000 sztuk, przy czym czynu tego dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w z zw. z art. 65 § 1 k.k.

21. w dniu 15 marca 2005 r. w M.woj. (...) - (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. L., S. S. (1) ps. (...) oraz innymi ustalonymi mężczyznami, dokonał włamania do samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że po wybiciu bocznej szyby jeden ze sprawców dostał się do wnętrza wyżej wymienionego pojazdu, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia torbę z rzeczami osobistymi i pieniędzmi w kwocie 28.700 USD na szkodę R. C.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

V. **W. S. (1)** syna Z. i C. z domu E. urodz.(...) w W.

oskarżonego o to, że:

22. w okresie nie później niż od października 2004 r. do stycznia 2005 r. brał udział w działającej na terenie W., L. oraz innych miejscowości województwa (...), zorganizowanej grupie przestępczej o charakterze zbrojnym, podporządkowanej tzw. „(...)”, a kierowanej przez R. P. ps. (...) mającej na celu popełnianie przestępstwa takich jak: wymuszenia rozbójnicze, napady rabunkowe, obrót środkami psychotropowymi i substancjami odurzającymi,

tj. o czyn z art. 258 § 2 k.k.

23. w dokładnie nieustalonym dniu pod koniec 2004 r. bądź na początku 2005 r. w L. brał udział w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości w ten sposób, że sprzedał wraz z R. P. celem dalszej odsprzedaży ustalonym osobom amfetaminę o łącznej wadze około 6 kg za kwotę 30.000 zł., przy czym czynu tego dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w z zw. z art. 65 § 1 k.k.

24. w dokładnie nieustalonym dniu pod koniec 2004 r. bądź na początku 2005 r. w L., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, używając przemocy polegającej na biciu pięściami po twarzy, doprowadził nieustalonego personalnie mężczyznę o imieniu P. pochodzącego z Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy o wartości 5.000 euro, które pokrzywdzony przekazał sprawcom, przy czym czynu tego dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. o czyn z art. 282 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

25. w dokładnie nieustalonym dniu w styczniu 2005 r. w L., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z innym ustalonymi osobami, podstępem zwabił do agencji towarzyskiej mieszczącej się w L. W. O. ps. (...) oraz inną nieustaloną osobą, po czym sprawcy przy zastosowaniu chwytów obezwładniających i biciu po całym ciele pięściami wyżej wymienionych pokrzywdzonych, pozbawili ich wolności, zakładając kajdanki na ręce, a następnie działając ze szczególnym udręczeniem, posługując się bronią palną, grożąc pozbawieniem życia oraz kopiąc, bijąc drewnianym kołkiem i drewnianym stojakiem w okolice kości piszczeli, narazili W. O. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub art. 157 § 1 k.k., czym doprowadzili go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie co najmniej 50.000 zł., przy czym czynu tego dopuścili się działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. o czyn z art. 189 § 2 k.k. w zb. z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 282 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

I. **J. P. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu z pkt. 1. i za to na podstawie art. 258 § 3 k.k. skazuje go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. J. P. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu z pkt. 2. i za to na podstawie art. 204 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 26 maja 2014 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. J. P. (1) w ramach czynów zarzucanych mu w pkt. od 3. do 9. uznaje za winnego tego, że w okresie od początku 2006 roku do 21 czerwca 2006 roku w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, siedmiokrotnie brał udział w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości w postaci amfetaminy w ten sposób, że narkotyki te w łącznej ilości 52 kilogramów przekazywał S. S. (1) ps. (...), który następnie przewoził wskazane środki odurzające do L. i przekazywał innym ustalonym osobom celem dalszej odsprzedaży, przy czym czynu tego dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, tj. czynu z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed 9 września 2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów skazuje go, a na podstawie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed 9 września 2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 8 czerwca 2010 r. wymierza mu karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności i 360 (trzystu sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) złotych;

IV. J. P. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu z pkt. 10. i za to na podstawie art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 189 § 1 k.k. w zb. z art. 282 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 85 § 1 i 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 8 czerwca 2010 r. orzeczone w pkt. od I. do IV. kary pozbawienia wolności łączy i wymierza J. P. (1) karę łączną 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zalicza J. P. (1) okres tymczasowego aresztowania od 29 września 2010 roku do 5 lipca 2012 roku;

VII. **A. K.** uznaje za winnego popełnienia czynu z pkt. 11. i za to na podstawie art. 258 § 2 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

VIII. A. K. uznaje za winnego popełnienia czynu z pkt. 12., z tym, że do opisu czynu dodaje również czerpanie korzyści majątkowej z agencji przy ul. (...) w L. oraz fakt, że oskarżony popełnił ten czyn w ciągu 5 lat od odbycia kary ponad 6 miesięcy za umyślne przestępstwo podobne, czyli działał w warunkach art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 204 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 26 maja 2014 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IX. A. K. uznaje za winnego popełnienia czynu z pkt. 13., z tym, że ustala, że oskarżony popełnił ten czyn, będąc uprzednio skazany w warunkach art. 64 § 2 k.k. i po odbyciu łącznie kary ponad 1 roku pozbawienia wolności ponownie popełnił przestępstwo przeciwko mieniu z użyciem przemocy, czyli działał w warunkach art. 64 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 282 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. skazuje go na karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

X. A. K. w ramach czynów zarzucanych mu w pkt. 14. i 15. uznaje za winnego tego, że w dokładnie nieustalonych dniach w okresie od 14 października 2004 r. do 19 listopada 2004 r. w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, brał udział w obrocie substancjami psychotropowymi w znacznej ilości w ten sposób, że zakupił od R. P. ps. (...) celem dalszej odsprzedaży jednego dnia amfetaminę o łącznej wadze około 2 kilogramów oraz tabletki „ekstazy” w ilości około 4.000 sztuk, a innego dnia – amfetaminę o łącznej wadze około 6 kilogramów za kwotę 30 000 złotych, przy czym czynu tego dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz w ciągu 5 lat od odbycia kary ponad 6 miesięcy za umyślne przestępstwo podobne, tj. czynu z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed 9 września 2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów skazuje go, a na podstawie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed 9 września 2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 8 czerwca 2010 r. wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) złotych;

XI. na podstawie art. 85 § 1 i 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 8 czerwca 2010 r. orzeczone w pkt. od VII. do X. kary pozbawienia wolności łączy i wymierza A. K. karę łączną 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności;

XII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zalicza A. K. okres tymczasowego aresztowania od 29 września 2010 roku do 15 lutego 2011 roku;

XIII. **S. N. (1)** uniewinnia od dokonania czynu z pkt. 16.;

XIV. S. N. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu z pkt. 17., z tym, że ustala, iż pokrzywdzony miał na imię R., i za to na podstawie art. 282 k.k. skazuje oskarżonego na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XV. S. N. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu z pkt. 18. i za to na podstawie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed 9 września 2011 r. skazuje go, a na podstawie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed 9 września 2011 r. w zw. z art. 33 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 8 czerwca 2010 r. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) złotych;

XVI. na podstawie art. 85 § 1 i 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 8 czerwca 2010 r. orzeczone w pkt. XIV. i XV. kary pozbawienia wolności łączy i wymierza S. N. (1) karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XVII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zalicza S. N. (1) okres tymczasowego aresztowania od 29 września 2010 roku do 1 lipca 2012 roku;

XVIII. **D. M. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu z pkt. 19. i za to na podstawie art. 258 § 2 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

XIX. **D. M. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu z pkt. 20., z tym, że ustala, iż czyn ten popełnił w ciągu 5 lat od odbycia kary ponad 6 miesięcy za umyślne przestępstwo podobne, czyli działał w warunkach art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed 9 września 2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed 9 września 2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 8 czerwca 2010 r. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) złotych;

XX. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 8 czerwca 2010 r. orzeczone w pkt. XVIII. i XIX. kary pozbawienia wolności łączy i wymierza **D. M. (1)** karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XXI. ustala, że **D. M. (1)** dobrowolnie odstąpił od dokonania czynu z pkt. 21. i w tym zakresie postępowanie karne na podstawie art. 17 § 1 pkt 4 k.p.k. umarza;

XXII. **W. S. (2)** uznaje za winnego popełnienia czynu z pkt. 22. i za to na podstawie art. 258 § 2 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

XXIII. **W. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu z pkt. 23., z tym, że ustala, iż czyn został popełniony od 15 października 2004 r. do początku listopada 2004 r. oraz że oskarżony popełnił czyn w ciągu 5 lat od odbycia kary ponad 6 miesięcy za umyślne przestępstwo podobne, czyli działał w warunkach art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed 9 września 2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed 9 września 2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 8 czerwca 2010 r. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) złotych;

XXIV. **W. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu z pkt. 24., z tym, że ustala, że oskarżony popełnił ten czyn, będąc uprzednio skazany w warunkach art. 60 § 1 d.k.k. i po odbyciu łącznie kary ponad 1 roku pozbawienia wolności ponownie popełnił przestępstwo przeciwko mieniu z użyciem przemocy, czyli działał w warunkach art. 64 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 282 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. skazuje go na karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XXV. **W. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu z pkt. 25., z tym, że precyzuje datę czynu – „w nieustalonym dniu od 1 do 24 stycznia 2005 r.”, eliminuje z opisu czynu słowa „co najmniej” oraz ustala, że oskarżony popełnił ten czyn, będąc uprzednio skazany w warunkach art. 60 § 1 d.k.k. i po odbyciu łącznie kary ponad 1 roku pozbawienia wolności ponownie popełnił przestępstwo przeciwko mieniu z użyciem przemocy, czyli działał w warunkach art. 64 § 2 k.k., i za to na podstawie art. 189 § 2 k.k. w zb. z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 282 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 282 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XXVI. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 8 czerwca 2010 r. orzeczone w pkt. od XXII. do XXV. kary pozbawienia wolności łączy i wymierza **W. S. (1)** karę łączną 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności;

XXVII. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz:

adw. D. A. – obrońcy oskarżonego J. P. (1),

adw. M. Ż. – obrońcy oskarżonego S. N. (1),

adw. T. J. – obrońcy oskarżonego D. M. (1),

adw. A. W. – obrońcy oskarżonego W. S. (1)

kwoty po 1200 (jeden tysiąc dwieście) złotych powiększone o stawkę podatku VAT tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu;

XXVIII. zwalnia oskarżonych od kosztów sądowych, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	XII K 33/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1. (czyn 1.)	J. P. (1)	W okresie dokładnie nieustalonym, nie wcześniej niż od stycznia 2006 r. do grudnia 2006 r. z ramienia tzw. „(...)” kierował zorganizowana grupą przestępczą o charakterze zbrojnym działającą na terenie L. i W., w skład której wchodził m.in. M. L. ps. (...), S. S. (1) ps. (...), D. M. (1) ps. (...), mającą na celu dokonywane przestępstw w szczególności takich jak napady rabunkowe, wymuszenia rozbójnicze, handel narkotykami, tj. czyn z art. 258 § 3 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Świadek koronny S. S. (1) S. S. (1) pseudonim (...) od kwietnia 1998 roku do października 2004 roku odbywał karę pozbawienia wolności w Areszcie Śledczym w L. i Zakładzie Karnym w C. oraz K.. Po odzyskaniu wolności w okresie od października 2004 r. do grudnia 2006 roku kierował zorganizowaną grupą przestępczą, w skład której wchodził M. L. pseudonim (...), D. M. (1) pseudonim (...), P. S. pseudonim (...), (...), M. J. (1) pseudonim (...). Jesienią 2004 roku S. S. (1) za pośrednictwem W.	wyjaśnienia i zeznania S. S. (1)	k. 216-217, 224-231, 382, t. V k. 987-995, t. XXX k. 5938-5940	

G. i oskarżonego A. K. pseudonim (...) poznał R. P. pseudonim (...).

R. P. był członkiem (...) grupy przestępczej zwanej (...). Kierował jej odłamek działającym m.in. na terenie L.. Współpracowali z nim między innymi oskarżeni A. K. i W. S. (1).

S. S. (1) zdecydował się na współpracę z R. P.. Wykonywał zadania zleczone przez P., osiągając dzięki ich realizacji korzyść majątkową.

Pod koniec 2005 roku doszło do konfliktu pomiędzy P. a S.. S. S. (1) czuł się przymuszany i zastraszony przez P. i chciał zaprzestać z nim współpracy. Udał się do R. S. (1) pseudonim (...), który znał członków (...) mogących mieć wpływ na R. P.. (...) poprosił o pomoc oskarżonego J. P. (2). Córka P. przez pewien czas pozostawała w związku z R. P. i ma z nim dziecko.

P. początkowo nie chciał się mieszać do tego konfliktu, ale ostatecznie zdecydował się na współpracę ze S. S. (1). Obiecał pomoc w konflikcie z P. w zamian za pracę S. i jego grupy dla J. P. (2).

Wykonywanie zadań zleconych przez oskarżonego P. rozpoczęło się na początku 2006 roku. Na jego polecenie grupa

<p>S. na przełomie września i października 2006 r. dokonała porwania dwóch mężczyzn. S. kilkakrotnie przekazał J. P. (1) część zysków z agencji towarzyskich podlegających grupie S.. Przede wszystkim jednak współpraca miała polegać na przewożeniu przez S. amfetaminy z W. do L..</p> <p>Ponieważ narkotyki w L. miały być przekazywane grupie M. P. (1) pseudonim (...), J. P. (1), wiedząc o konflikcie pomiędzy S. a P., polecił S. pogodzenie się. Doszło do spotkania S. z (...). S. bał się, więc pojechał do kawiarni w centrum handlowym większą grupą, jednak (...)kazał mu wejść samemu. M. P. (1) był z S. N. (1), który pokazał, że ma przy sobie broń. Mężczyźni porozumieli się w sprawie dalszej współpracy.</p> <p>(...) miał zamawiać 3-4 dostawy narkotyków w miesiącu, a S. zapewniać transport narkotyków z W. od J. P. (1) do L..</p>			
<p>wyjaśnienia i zeznania M. L. zeznania P. S.</p>	<p>k. 666 k. 517, 524, 528, 530, tom VII k. 1314-1316</p>		
<p>zeznania M. J. (1)</p>	<p>k. 502-507, 509-511, 913-915</p>		

protokół oględzin miejsca ukrycia broni palnej i materiałów wybuchowych	k. 598-601		
opinie kryminalistyczne	k. 655-660, 813-816, 817-820		
materiał poglądowy	k. 782-785		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
2. (czyn 2.)	J. P. (1)	W okresie dokładnie nieustalonym, nie wcześniej niż od stycznia 2006 r. do grudnia 2006 r. czerpał korzyść majątkową z uprawiania prostytutki przez kobiety z agencji towarzyskich znajdujących się w L. przy ul. (...), przy czym czynu tego dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, tj. czyn z art. art. 204 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 26 maja 2014 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W 2006 roku S. S. (1) – bądź osobiście, bądź za pośrednictwem R. S. (1) – przekazywał J. P. (1) połowę zysków otrzymywanych przez (...) z agencji towarzyskich znajdujących się w L. przy ul. (...). Do ustalenia	wyjaśnienia i zeznania S. S. (1)	k. 104v-106, 1097-1102, t. XXX k. 5938-5940	

<p>tego proceduru doszło w momencie, kiedy J. P. (1) na prośbę S. S. (1) zgodził się zażegnać konflikt pomiędzy R. P. a S. S. (1) i ułatwić S. zaprzestanie dalszej współpracy z P.. W wyniku zawartej umowy w zamian za wstawiennictwo u wysoko postawionych w strukturze członków (...) grupy przestępczej J. P. (1) uzyskał prawo wydawania poleceń S. i uzyskiwania części zysków z uprawiania prostytucji przez kobiety zatrudnione w czterech agencjach towarzyskich w L..</p> <p>W okresie tego zarzutu pieniądze z agencji fizycznie odbierał najczęściej S. S. (1). Przekazywanie do rąk J. P. (1) miało miejsce do czerwca 2006 roku przy okazji odbierania narkotyków. Wówczas S. S. (1) jeździł do W. z M. L.. Po 21 czerwca 2006 r. kilkakrotnie S. zawiózł do W. R. F.. Łącznie S. S. (1) przekazał P. około 40-50 tysięcy złotych.</p>			
zeznania L. B.	t. V k. 857-859		
zeznania R. F.	t. XIX k. 3719-3720		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

3. (czy-ny 3.-9.)	J. P. (1)	<p>W okresie od początku 2006 roku do 21 czerwca 2006 roku w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, siedmiokrotnie brał udział w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości w postaci amfetaminy w ten sposób, że narkotyki te w łącznej ilości 52 kilogramów przekazywał S. S. (1) ps. (...), który następnie przewoził wskazane środki odurzające do L. i przekazywał innym ustalonym osobom celem dalszej odsprzedaży, przy czym czynu tego dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, tj, czynu z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed 9 września 2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W czasie spotkania S. S. (1) z M. P. (1) mężczyźni ustalili sposób współpracy w zakresie obrotu amfetaminą. M. P. (1) miał 2-3 razy w miesiącu składać zamówienie na określoną ilość narkotyku, a S. S. (1) miał przywozić amfetaminę od J. P. (2) z	wyjaśnienia i zeznania S. S. (1)	k. 224-231, 234-237, 240-244, 372-378, 987-995, 3750-3751, t. XXX k. 5938-5940	

W. do L. i przekazywać ją
M. P. (1).

W okresie od początku
2006 roku do 21 czerwca
2006 roku w W. J.
P. (1) siedmiokrotnie
przekazał amfetaminę S.
S. (1), a on następnie
przewoził wskazane środki
odurzające do L.
i przekazywał innym
ustalonym osobom celem
dalszej odsprzedaży.
Łącznie przekazał w ten
sposób 52 kilogramy
amfetaminy.

J. P. (2) rozliczał się
bezpośrednio z M. P.
(1). S. S. (1) otrzymywał
1500 złotych od każdego
przewiezionego kilograma
amfetaminy, z czego 500
złotych oddawał R. S. (1).

Pierwsze spotkanie z J.
P. (1) miało miejsce
w styczniu 2006 r.
w restauracji Hotelu
(...) w W.. Podczas
tego spotkania nieznany
S. mężczyzna wszedł do
restauracji, postawił torbę
podróżną z narkotykami
i wyszedł. Wówczas S.
odebrał 8 kilogramów
amfetaminy. Narkotyki
odebrał od niego w L. M.
P. (1), wręczając mu 12
000 złotych. Jeszcze tego
samego dnia wieczorem
P. zażądał kolejnego
spotkania. Doszło do
niego na stacji benzynowej
„(...)”. P. był z S.
N. (1). Mieli pretensje,
że 2 kilogramy z
odebranej amfetaminy
zostały zmieszane z

jakimiś substancjami, przez co stały się złej jakości. S. pojechał do J. P. (2) zareklamować te 2 kilogramy z M. L., D. M. (1) i P. S.. Do spotkania doszło w restauracji (...) przy Dworcu (...) w W.. P. uwzględnił reklamację i wymienił 2 kilogramy amfetaminy. Tego samego dnia w L. przekazał je B. F. z grupy (...).

Drugi odbiór dotyczył 9 kilogramów. Spotkanie z P. było w styczniu 2006 r. w restauracji Hotelu (...), a dalsze przekazanie nastąpiło do rąk B. F.. Następne trzy odbiory od P. po 7 kilogramów miały miejsce w restauracji (...) w W.. Podczas przedostatniego przekazania narkotyków J. P. (1) kazał jechać za sobą spod restauracji (...) do hotelu (...) w W.. 6 kilogramów narkotyków P. przekazał w restauracji hotelowej. Natomiast ostatnie przekazanie 6 kilogramów było w wynajętym pokoju hotelu (...).

W czasie dwóch z ww. spotkań S. S. (1) nabył od J. P. (1) po 1 kilogramie amfetaminy nie dla grupy (...), a dla R. K., którego poprosił o pomoc w przewożeniu amfetaminy celem zmniejszenia ryzyka własnego. W zamian za dwukrotne przewiezienie amfetaminy przez ludzi od R. K. zwanych (...) S.

<p>przekazał K. <u>2 kilogramy</u> amfetaminy.</p> <p>Po pozbawieniu wolności M. P. (1) i członków jego grupy 21 czerwca 2006 r. S. przestał przywozić amfetaminę z W..</p> <p>B. F. został pozbawiony wolności od 31 stycznia 2006 r.</p>			
wyjaśnienia P. S.	k. 653, tom VII k. 1314-1315		
wyjaśnienia M. L.	k. 972		
informacja o pobytach w zakładach karnych B. F.	t. XXIII k. 4636-4642		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
4. (czyn 10.)	J. P. (1)	na przełomie września i października 2006 r. w W., wykorzystując kierowniczą pozycję w zorganizowanej grupie przestępczej, polecił S. S. (1) ps. (...) pozbawienie wolności dwóch nieustalonych mężczyzn celem uzyskania od nich pieniędzy w kwocie 100.000 zł., konsekwencją czego w nieustalonym konkretnie dniu w październiku 2006 r. w R. S. S. (1) razem z M. L. ps. (...), M. J. (1) ps. (...), D. M. (1) ps. (...) oraz W. M. dokonali zatrzymania dwóch mężczyzn, przemocą pozbawili ich	

		<p>wolności, a następnie skrępowali ręce kajdankami, po czym, używając przemocy w postaci uderzenia drewnianym kołkiem w nogę jednego z mężczyzn oraz grożąc użyciem broni palnej w postaci pistoletu maszynowego (...), zamiarem swoim zmierzali do wymuszenia pieniędzy w kwocie 100.000 zł., której to kwoty nie uzyskali z uwagi na ustalenia z pokrzywdzonymi późniejszego terminu przekazania wskazanej sumy, przy czym czynu tego dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej,</p> <p>tj. czyn z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 189 § 1 k.k. w zb. z art. 282 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Podczas jednego ze spotkań S. S. (1) z J. P. (2) wczesną jesienią 2006 r. w W. (przedostatni odbiór amfetaminy) P. wspomniał mu, że zgłosi się do niego W. M. i przekaże szczegóły zlecenia, które grupa S. ma dla P. wykonać. Tak też się stało. M. poinformował, że dwaj mężczyźni nazywani przez niego biznesmenami przekazali J. P. (2) czek na kwotę 1 500 000</p>	<p>wyjaśnienia S. S. (1)</p>	<p>k. 267-277, 1016-1018, t. XXX k. 5943</p>	

USD. Okazało się, że czek nie ma pokrycia. S. miał uzyskać od tych mężczyzn zadośćuczynienie za tę sytuację w postaci 100 000 złotych. W październiku 2006 r. W. M. przywiózł obu biznesmenów do domu jednorodzinnego w R., gdzie byli już S. S. (1) razem z M. L., M. J. (1), D. M. (1). Nastąpiło pozbawienie wolności obu mężczyzn. Napastnicy byli w kominiarkach i rękawiczkach. M. L. mierzył w stronę pokrzywdzonych karabinem maszynowym, skrupowano ich ręce kajdankami, zawiązano taśmą klejącą ręce i oczy. S. i M. bili ich drewnianą pałką i pałką policyjną. Sprawcy poinformowali pokrzywdzonych, że sprawa dotyczy czeku bez pokrycia. Oni twierdzili, że to nieporozumienie, które wyjaśnią. Na żądanie S. zgodzili się zapłacić 100 000 złotych. L. i M. wyjechali na miejsce odebrania pieniędzy, jednakże W. M. w pewnym momencie stwierdził, żeby L. z M. wrócili, bo on sam doprowadzi sprawę do końca i w ciągu miesiąca przekaże S. umówione 100 000 złotych. L. z M. odstąpili więc od odebrania pieniędzy w tym dniu. W późniejszym czasie S. żadnej kwoty w związku z tym przestępstwem nie otrzymał.

zeznania M. L.	k. 638-640		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
5. (czyn 11.)	A. K.	w okresie nie później niż od 14 października 2004 r. do 19 listopada 2004 r. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej o charakterze zbrojnym działającej na terenie L. i W., kierowanej z ramienia tzw. „(...)” przez R. P. ps. (...) mającej na celu popełnianie przestępstw, w tym wymuszeń rozbójniczych, napadów rabunkowych, przestępstw przeciwko wolności seksualnej i obyczajowości oraz handel narkotykami, tj. czyn z art. 258 § 2 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
A. K. w okresie nie później niż od 14 października 2004 r. do 19 listopada 2004 r. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej o charakterze zbrojnym działającej na terenie L. i W., kierowanej z ramienia tzw. „(...)” przez R. P. ps. (...) mającej na celu popełnianie przestępstw, w tym wymuszeń rozbójniczych, napadów rabunkowych,	zeznania S. S. (1)	k. 391, t. XXX k. 5938 t. XVII k. 3311-3312, t. XIX k. 3736v	

<p>przestępstw przeciwko wolności seksualnej i obyczajowości oraz handel narkotykami. Do grupy należał też W. S. (1). Od jesieni 2004 r. grupa współpracowała ze S. S. (1) i D. M. (1).</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>6. (czyn 12.)</p>	<p>A. K.</p>	<p>w okresie nie później niż od 14 października 2004 r. do 19 listopada 2004 r. w L. czerpał korzyść majątkową z uprawiania prostytucji przez kobiety z agencji towarzyskich znajdujących się w L. przy ul. (...), przy czym czyn ten popełnił, działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz w ciągu 5 lat od odbycia kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. czyn z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>W okresie nie później niż od 14 października 2004 r. do 19 listopada 2004 r. w L. A. K. czerpał korzyść majątkową z uprawiania prostytucji przez kobiety z agencji towarzyskich znajdujących się w L.</p>	<p>wyjaśnienia i zeznania S. S. (1)</p>	<p>k. 104, t. XXX k. 5938</p>	

<p>przy ul. (...). Miesięczny średni zysk dla grupy przestępczej z jednej agencji wynosił (...) złotych. Pieniądze te od 14 października 2004 roku do 19 listopada 2004 r. odbierał A. K. razem z D. M. (1).</p> <p>Czynu tego oskarżony dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, będąc uprzednio skazany za czyn podobny – z art. 11 § 1 d.k.k. w zw. z art. 211 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z 14 października 1996 roku i po upływie dwóch lat od odbycia kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności (od 7 listopada 1995 r. do 8 maja 1998 r. i od 6 listopada 1998 r. do 7 maja 2002 r.). za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.</p>			
<p>odpis wyroku</p>	<p>t. XXVI k. 5240-5242</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>7. (czyn 13.)</p>	<p>A. K.</p>	<p>w dokładnie nieustalonym dniu, okresie nie później niż od 14 października 2004 r. do 19 listopada 2004 r. w L., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu</p>	

		<p>z innymi ustalonymi osobami, używając przemocy polegającej na biciu pięściami po twarzy, doprowadził nieustalonego personalnie mężczyznę o imieniu P., pochodzącego z Z., do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy o wartości 5.000 euro, które pokrzywdzony przekazał sprawcom, przy czym czynu tego dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, będąc uprzednio skazany w warunkach art. 64 § 2 k.k. i po odbyciu łącznie kary ponad 1 roku pozbawienia wolności ponownie popełnił przestępstwo przeciwko mieniu z użyciem przemocy,</p> <p>tj. czyn z art. 282 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>R. P. zlecił S. S. (1) pobicie mężczyzny o imieniu P. pochodzącego z Z.. Miała to być możliwość wykazania się przez (...), że współpraca z nim będzie korzystna dla P.. P. miał być zmuszony do zapłacenia kwoty 5000 euro tytułem rekompensaty za obrażenie przez P. (...).</p>	<p>wyjaśnienia i zeznania S. S. (1)</p>	<p>k. 86-91, 392-394</p>	

W dokładnie nieustalonym dniu, okresie nie później niż od 14 października 2004 r. do 19 listopada 2004 r. w L. S. S. (1), A. K. i D. M. (1) umówili się z pokrzywdzonym P. przy wypożyczalni kaset video. Podczas tego spotkania S. powiedział P., o jakie jego słowa obraźliwe chodzi i poinformował go, że ma szykować pieniądze na „karę”. Po kilku dniach R. P. poinformował S., że następnego dnia będzie w L. i żeby zorganizować spotkanie z P..

Spotkanie miało miejsce w L. w agencji towarzyskiej przy ul. (...). O godzinie 11 na miejscu już był m.in. R. P., W. S. (1), A. K., D. M. (1). Około godziny 14 został przywieziony pokrzywdzony P.. A. K. wprowadził go do agencji towarzyskiej. R. P. uderzył P. pięścią w twarz, w wyniku czego osunął się on na podłogę, zaczął też na niego krzyczeć. P. zgodził się zapłacić 5 000 euro. Jeszcze tego samego dnia z D. M. (1) pojechał do Z. i przekazał 3 000 euro. Większość z tych pieniędzy wziął R. P.. S. S. (1) i A. K. dostali po 400 euro, M. 200 euro. Dalsze 2 000 euro P. przekazał bezpośrednio R. P..

Czynu tego oskarżony dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej. Ponadto uprzednio był skazany za

<p>czyn z art. 11 § 1 d.k.k. w zw. z art. 211 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z 14 października 1996 roku, a czyn niniejszy – również przestępstwo przeciwko mieniu z użyciem przemocy - popełnił po upływie dwóch lat od odbycia łącznie kary ponad 1 roku pozbawienia wolności (od 7 listopada 1995 r. do 8 maja 1998 r. i od 6 listopada 1998 r. do 7 maja 2002 r.).</p>			
<p>odpis wyroku</p>	<p>t. XXVI k. 5240-5242</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>8. (czyn 14. i 15.)</p>	<p>A. K.</p>	<p>w dokładnie nieustalonych dniach w okresie od 14 października 2004 r. do 19 listopada 2004 r. w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, brał udział w obrocie substancjami psychotropowymi w znacznej ilości w ten sposób, że zakupił od R. P. ps. (...) celem dalszej odsprzedaży jednego dnia amfetaminę o łącznej wadze około 2 kilogramów oraz tabletki „ekstazy” w ilości około 4.000 sztuk, a innego dnia – amfetaminę o łącznej wadze około 6 kilogramów za kwotę 30 000 złotych,</p>	

		<p>przy czym czynu tego dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz w ciągu 5 lat od odbycia kary ponad 6 miesięcy za umyślne przestępstwo podobne,</p> <p>tj. czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed 9 września 2011 r. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dokładnie nieustalonym dniu w okresie od 14 października 2004 r. do około 12 listopada 2004 r. w W. – w kawiarni mieszczącej się najprawdopodobniej na S. S. S. (1) był wraz z A. K. i D. M. (1) na spotkaniu z R. P.. A. K. i D. M. (1) przywieźli w to miejsce S. S. (1) spod jego domu, mówiąc mu, że ma z nimi jechać do W. po odbiór narkotyków. W trakcie tego spotkania R. P. przekazał A. K. i D. M. (1) 2 kilogramy amfetaminy oraz tabletki „ekstazy” w ilości około 4.000 sztuk. W zamian za narkotyki P. otrzymał gruby plik banknotów związanych gumką.</p> <p>Powyższe narkotyki A. K. przekazał R. W., którego dilerzy mieli narkotyki</p>	wyjaśnienia i zeznania S. S. (1)	k. 92-93, 96v-97, 618, 394-396, t. XXX k. 5938	

sprzedać dalszym odbiorcom.

Kilka dni po wyżej opisanej transakcji – nie później niż 19 listopada 2004 roku - R. P. wraz z W. S. (1) i innym nieustalonym mężczyzną sprzedali A. K. amfetaminę o łącznej wadze około 6 kilogramów za kwotę 30 000 złotych. Sprzedaż miała miejsce w agencji towarzyskiej przy ulicy (...) w L.. Uczestnicy transakcji targowali się co do ceny. A. K. chciał zapłacić mniej niż 5 złotych za gram, ale ostatecznie niczego nie wynegocjował. A. K. narkotyki przekazał R. W. celem ich dalszej sprzedaży. W. przybył po ich odbiór do agencji towarzyskiej.

Czynu tego oskarżony dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz będąc uprzednio skazany za czyn z art. 11 § 1 d.k.k. w zw. z art. 211 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z 14 października 1996 roku i po odbyciu łącznie kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności (od 7 listopada 1995 r. do 8 maja 1998 r. i od 6 listopada 1998 r. do 7 maja 2002 r.) po upływie dwóch lat ponownie popełnił przestępstwo podobne – w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

odpis wyroku	t. XXVI k. 5240-5242		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
9. (czyn 16.)	S. N. (1)	w okresie między lutym a grudniem 2005 r. daty dziennej bliżej nieustalonej w L., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, stosując przemoc w postaci wepchnięcia siłą do samochodu osobowego P. M. (1) ps. (...) przewieźli go do agencji towarzyskiej przy ul. (...) w L., gdzie stosując przemoc fizyczną oraz groźby jej dalszego użycia, sprawcy doprowadzili wyżej wymienionego pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci samochodu osobowego marki O. (...) o wartości nie mniejszej niż 15.000 zł., tj. czyn z art. 282 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Na przełomie marca i kwietnia 2006 roku S. S. (1) dowiedział się od R. K. pseudonim (...), że P. M. (2) pseudonim	wyjaśnienia S. S. (1)	k. 254-260, 998-100	

(...) źle się wyraża o S.. S. poprosił K. o spowodowanie spotkania z (...). Tego samego dnia S. S. (1) razem z M. L., P. S. i D. M. (1) przybyli w miejsce, gdzie miał się pojawić P. M. (2). Kiedy (...) przybył, otrzymał od S. cios pięścią w brzuch. P. S. uderzył pokrzywdzonego pięścią w twarz. Następnie (...) został przewieziony do agencji towarzyskiej przy ulicy (...) i tam bity po nogach drewnianym przedmiotem. Widząc przewagę zgromadzonych mężczyzn, zgodził się zapłacić pieniądze jako zadośćuczynienie. W zastaw pozostawił swój samochód marki O. (...) o wartości około 15 000 złotych.

Mężczyźni umówili się na przekazanie pieniędzy na godzinę 22.00 w agencji towarzyskiej przy ulicy (...).

W międzyczasie S. rozmawiał telefonicznie z M. P. (1), do którego grupy należał P. M. (2). P. ustalił, że (...) nie ma zamiaru zapłacenia pieniędzy, lecz chce dużą grupą przybyć na spotkanie i odegrać się na S.. P. oświadczył, że on także przyjedzie na to spotkanie.

W trakcie drugiego spotkania ze strony S. był dodatkowo M. J. (1). M. L. miał przy sobie strzelbę – tzw. obrzyna oraz atrapę

<p>granatu ręcznego. P. S. miał miecz samurajski.</p> <p>Z grupy M. P. (1) poza nim samym obecny był (...), S. N. (1), K. W. (2) i kilkunastu innych mężczyzn. Początkowo (...) oświadczył, że nie zapłaci żadnych pieniędzy. M. P. (1) po zorientowaniu się, że fakt obrażenia S. przez (...) jest prawdziwy, dał do zrozumienia, że (...) powinien zapłacić pieniądze tytułem zadośćuczynienia.</p> <p>Pokrzywdzony zobowiązał się do zapłacenia 10 000 złotych. Po zdarzeniu S. powiedział (...), że przekaze mu część pieniędzy z uzyskanych od P. M. (2).</p> <p>S. N. (1) był jedynie obserwatorem drugiego spotkania S. z (...).</p>			
zeznania M. L.	k. 1011-1012		
zeznania K. W. (2)	k. 1975-1976, 2425-2426		
częściowo wyjaśnienia M. P. (1)	k. 1884-1986		
wyjaśnienia S. N. (1)	k. 1280, 1628, t. XXXII k. 6378v-6379		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
10. (czyn 17.)	S. N. (1)	w dokładnie nieustalonym dniu 2006 r. w L., działając	

		<p>w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. P. (1) ps. (...), S. S. (1) ps. (...), D. M. (1) ps. (...) oraz innymi nieustalonymi personalnie mężczyznami, używając przemocy polegającej na biciu otwartą ręką w twarz mężczyznę o imieniu R., doprowadził powyższego pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy o wartości 10.000 zł. , które zostały przekazane sprawcom,</p> <p>tj. czyn z art. 282 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Prawdopodobnie latem do 21 czerwca 2006 r. (od 22 czerwca M. P. (1) i S. N. (1) zostali tymczasowo aresztowani) E. S. (1) prowadząca agencję towarzyską przy ulicy (...) w L. zawiadomiła S. S. (1), że dwóch mężczyzn dokonało zniszczeń w agencji. S. otrzymywał część zysków z tej agencji, w związku z czym w jego interesie była jej niezakłócana praca.</p> <p>Ponieważ sprawcy zniszczeń powoływali się na znajomość z M. P. (1), S. umówił się z nim na spotkanie. Do spotkania doszło w pubie „(...)”. Obecny był S. S. (1) i M. L. oraz M. P. (1) i S. N.</p>	wyjaśnienia S. S. (1)	k. 287v-292, 1098-1100, 1673-1675, t. XXX k. 5943	

(1). P. ustalił sprawców o imionach R. i M.. P. wraz z N. spowodowali stawiennictwo obu mężczyzn w agencji towarzyskiej przy ulicy (...). Zarówno M. P. (1), jak i S. N. (1) wiedzieli, że celem tego spotkania jest zmuszenie mężczyzn poprzez użycie przemocy do zapłacenia „kary” za dokonane zniszczenia. Ustalono, że otrzymają część zdobytych w ten sposób pieniędzy. Poinformowali S., że R. ma pieniądze i będzie można nałożyć na niego karę, natomiast M. nie będzie miał z czego zapłacić, więc żeby było sprawiedliwie – powinien być mocniej pobity. Na czas bicia sprawców zniszczeń przez S. i nałożenia na nich „kary” P. i N. wyszli do innego pokoju. Po dokonaniu ustaleń co do kary P. i N. weszli do pokoju, gdzie był R. i M., i zostali poinformowani, że R. zapłaci 10 000 złotych jako pokrycie kosztów zniszczeń i karę. Rzeczywiście po kilku dniach R. w towarzystwie P. przekazał S. 10 000 złotych, z czego 2 000 złotych S. przekazał dla P. i N..

E. S. (1) nie chciała rekompensaty za powstałe zniszczenia mówiąc, że koszty już pokryła osobiście.

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
11. (czyn 18.)	S. N. (1)	<p>w dokładnie nieustalonym dniu w 2006 r. w L. brał udział w obrocie substancjami psychotropowymi w znacznej ilości w ten sposób, że razem z inną ustaloną osobą zakupił od S. S. (1) amfetaminę w ilości 8 kg celem dalszej odsprzedaży,</p> <p>tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>S. N. (1) był obecny przy pierwotnym ustaleniu ze S. S. (1) kwestii związanych z odbieraniem amfetaminy od J. P. (2). Było to w chwili pogodzenia się S. z P.. N. miał wówczas przy sobie broń, którą znacząco pokazał S.. P. poinformował P., że narkotyki będą odbierać od S. jego ludzie – S. N. (1), B. F. albo M..</p> <p>S. N. (2) wspólnie z M. P. (1) nabył od S. S. (1) 8 kilogramów amfetaminy zakupionych od J. P. (1). Narkotyki odebrał od S. w L. M.</p>	wyjaśnienia i zeznania S. S. (1)	k. 226-230, 1596,	

<p>P. (1), wręczając mu 12 000 złotych. Jeszcze tego samego dnia wieczorem P. zażądał kolejnego spotkania. Doszło do niego na stacji benzynowej „(...)”. P. był z S. N. (1). Mieli pretensje, że 2 kilogramy z odebranej amfetaminy zostały zmieszane z jakimiś substancjami, przez co stały się złej jakości. Potem na tle tego konfliktu na ulicy (...) doszło do grupowego spotkania osób współpracujących z S. kontra współpracujący z P., podczas którego m.in. S. N. (3) miał przy sobie broń. S. pojechał do J. P. (2) zareklamować te 2 kilogramy z M. L., D. M. (1) i P. S.. Do spotkania doszło w restauracji (...) przy Dworcu (...) w W.. P. uwzględnił reklamację i wymienił 2 kilogramy amfetaminy. Tego samego dnia w L. przekazał je B. F. z grupy (...).</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
12. (czyn 19.)	D. M. (1)	w okresie nie później niż od 14 października 2004 r. do 19 listopada 2004 r. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej o charakterze zbrojnym działającej na terenie L. i W., kierowanej z ramienia tzw. „(...)” przez R. P. ps. (...), a na	

		terenie samego L. przez A. K. ps. (...), mającej na celu popełnianie przestępstw, w tym wymuszeń rozbójniczych, napadów rabunkowych, przestępstw przeciwko wolności seksualnej i obyczajowości oraz handel narkotykami, tj. czyn z art. 258 § 2 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
w okresie nie później niż od 14 października 2004 r. do 19 listopada 2004 r. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej o charakterze zbrojnym działającej na terenie L. i W., kierowanej z ramienia tzw. „(...)” przez R. P. ps. (...), a na terenie samego L. przez A. K. ps. (...), mającej na celu popełnianie przestępstw, w tym wymuszeń rozbójniczych, napadów rabunkowych, przestępstw przeciwko wolności seksualnej i obyczajowości oraz handel narkotykami,	zeznania S. S. (1)	k. 84, 102v, 104 XXX k. 5938	
wyjaśnienia M. L.	k. 552-553, 606-609, 665, 939, 982		
wyjaśnienia M. J. (2)	k. 742, 914		
wyjaśnienia P. S.	k. 651		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu	

		(ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
13. (czyn 20.)	D. M. (1)	<p>w dokładnie nieustalonym dniu w okresie nie wcześniej niż 14 października 2004 r. i nie później niż 19 listopada 2004 r. w W. brał udział w obrocie środkami odurzającymi w postaci amfetaminy w ten sposób, że razem z A. K. ps. (...) oraz S. S. (1) ps. (...) zakupił celem dalszej odsprzedaży od R. P. ps. (...) amfetaminę o łącznej wadze około 2 kg oraz tabletki „ekstazy” w ilości ok. 4.000 sztuk, przy czym czynu tego dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, przy czym czyn ten popełnił w ciągu 5 lat od odbycia kary ponad 6 miesięcy za umyślne przestępstwo podobne,</p> <p>tj. o czyn z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w z zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dokładnie nieustalonym dniu w okresie od 14 października 2004 r. do około 12 listopada 2004 r. w W. A. K. i D. M. (1) powiadomili S. S. (1), że ma z nimi	wyjaśnienia i zeznania S. S. (1)	k. 92-93, 618, 394-395	

<p>pojechać do W. po odbiór narkotyków. Odebrali go spod jego domu w L.. W kawiarni mieszczącej się najprawdopodobniej na S. w W. S. S. (1) z A. K. i D. M. (1) spotkał się z R. P.. W trakcie tego spotkania R. P. przekazał A. K. i D. M. (1) 2 kilogramy amfetaminy oraz tabletki „ekstazy” w ilości około 4.000 sztuk. W zamian za narkotyki P. otrzymał gruby plik banknotów związanych gumką.</p> <p>Powyższe narkotyki A. K. przekazał R. W., którego dilerzy mieli narkotyki sprzedać dalszym odbiorcom.</p> <p>Czynu tego oskarżony M. dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz będąc uprzednio skazany za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z 4 lipca 2002 r. i po odbyciu łącznie kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności (od 2 kwietnia 2001 r. do 5 lipca 2002 r. i od 6 października 2003 r. do 4 lipca 2004 r.) po upływie 3 miesięcy ponownie popełnił przestępstwo podobne – w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.</p>			
<p>odpis wyroku</p>	<p>t. XXVI k. 5248-5250</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu</p>	

		(ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
14. (czyn 21.)	D. M. (1)	w dniu 15 marca 2005 r. w M. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. L., S. S. (1) ps. (...) oraz innymi ustalonymi mężczyznami, dokonał włamania do samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że po wybiciu bocznej szyby jeden ze sprawców dostał się do wnętrza wyżej wymienionego pojazdu, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia torbę z rzeczami osobistymi i pieniędzmi w kwocie 28.700 USD na szkodę R. C., tj. czyn z art. 279 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
M. L. uzyskał od T. R. informację, że pokrzywdzony R. C. nabywa w N. maszyny rolnicze i w związku z tym wozi duże sumy pieniędzy swoim samochodem. Wstępna narada w sprawie planowanego włamania do samochodu pokrzywdzonego miała miejsce w L. w kawiarni przy ul. (...). Po tygodniu M. L. dostał dokładną informację o terminie wyjazdu pokrzywdzonego – że ma jechać z gotówką	wyjaśnienia i zeznania S. S. (1) zeznania M. L. zeznania R. C. zeznania J. K.	k. 110-116, 401-403, t. XXX k. 5938v, 5943v k. 641-643 k. 686-687, 2600-2607 k. 2608	

następnego dnia, czyli 15 marca 2005 r.

15 marca 2005 roku M. L. ze S. S. (1) w jednym samochodzie, a D. M. (1), P. S. i S. C. (obecnie noszący nazwisko K.) w drugim samochodzie jechali za busem marki M. (...) z jednopoziomową lawetą o numerze rejestracyjnym (...) celem dokonania do niego włamania. S. C. został włączony do przestępstwa z uwagi na umiejętność dokonywania włamań.

W busie jechał pokrzywdzony R. C. wraz ze swoimi pracownikami – J. K. i M. G. (2).

Usiłujący popełnić przestępstwo oczekiwali momentu zatrzymania się mężczyzn i opuszczenia samochodu. Moment taki nastąpił w pobliżu T. w miejscowości M., kiedy pokrzywdzony z pracownikami weszli do przydrożnego baru. S., L., M., S. i C. wysiedli z samochodów celem dokonania włamania. Jednakże okazało się, że pokrzywdzony zaparkował samochód bardzo blisko baru. W oknie baru byli klienci, którzy mogli bez problemu zobaczyć mające nastąpić włamanie. Ponadto tuż obok busa stał zaparkowany tir, którego kierowca był w samochodzie i również

<p>zobaczyłby działania sprawców. Wszystko to spowodowało, że M., S. i C. zeszli z drogi w las – zrezygnowali z uczestnictwa we włamaniu.</p> <p>Natomiast M. L. pomimo wszystko zdecydował się na włamanie. Wybił małą szybkę od strony kierowcy i zabrał z samochodu torbę z rzeczami osobistymi i pieniędzmi w kwocie 28.700 USD należącymi do R. C..</p> <p>M., S. i C. podwieźli S. i L. na dworzec autobusowy, skąd obaj mężczyźni wrócili autobusem do L..</p> <p>Później S. podzielił pomiędzy M., S. i C. 2000 USD – otrzymali tylko po kilkaset dolarów na tzw. farta, ponieważ S. był na nich zły, że spanikowali.</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
15. (czyn 22.)	W. S. (1)	w okresie nie później niż od października 2004 r. do stycznia 2005 r. brał udział w działającej na terenie W., L. oraz innych miejscowości województwa (...), zorganizowanej grupie przestępczej o charakterze zbrojnym, podporządkowanej tzw. „(...)”, a kierowanej przez R. P. ps. (...) mającej	

		na celu popełnianie przestępstwa takich jak: wymuszenia rozbójnicze, napady rabunkowe, obrót środkami psychotropowymi i substancjami odurzającymi, tj. czyn z art. 258 § 2 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
w okresie nie później niż od października 2004 r. do stycznia 2005 r. brał udział w działającej na terenie W., L. oraz innych miejscowości województwa (...), zorganizowanej grupie przestępczej o charakterze zbrojnym, podporządkowanej tzw. „(...)”, a kierowanej przez R. P. ps. (...) mającej na celu popełnianie przestępstwa takich jak: wymuszenia rozbójnicze, napady rabunkowe, obrót środkami psychotropowymi i substancjami odurzającymi. Podczas popełniania przestępstw miał przy sobie broń w futerale od skrzypiec. Była to długa broń palna zwana obrzynem albo pompką – z uwagi na sposób przeładowywania. Ze względu na towarzyszącą mu zawsze broń nazywany był „(...)”.	zeznania S. S. (1)	k. 102v, 391-392, t. XIX k. 3736v, t. XXX k. 5939	

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
16. (czyn 23.)	W. S. (1)	<p>od 15 października 2004 r. do początku listopada 2004 r. w L. brał udział w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości w ten sposób, że sprzedał wraz z R. P. celem dalszej odsprzedaży ustalonym osobom amfetaminę o łącznej wadze około 6 kg za kwotę 30.000 zł., przy czym czynu tego dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz w ciągu 5 lat od odbycia kary ponad 6 miesięcy za umyślne przestępstwo podobne,</p> <p>tj. czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w z zw. z art. 65 § 1 k.k. w z zw. z art. 64 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W drugiej połowie października albo w pierwszej listopada - nie później niż 19 listopada 2004 roku (data osadzenia A. K.) - R. P. wraz z W. S. (1) i trzecim nieustalonym mężczyzną sprzedali A. K. amfetaminę o łącznej wadze około 6 kilogramów za kwotę 30 000 złotych.	zeznania S. S. (1)	k. 92-93, 96v-97, 618, 394-396	

<p>Sprzedż miała miejsce w agencji towarzyskiej przy ulicy (...) w L.. Uczestnicy transakcji targowali się co do ceny. A. K. chciał zapłacić mniej niż 5 złotych za gram, ale ostatecznie niczego nie wynegocjował. A. K. narkotyki przekazał R. W. celem ich dalszej sprzedaży. W. przybył po ich odbiór do agencji towarzyskiej.</p> <p>Czynu tego oskarżony S. dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz będąc uprzednio skazany za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 43 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wyrokiem Sądu Rejonowego w Łowiczu z 21 września 2000 roku i po odbyciu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności (od 14 maja 2003 r. do 11 września 2003 r. – nieodwołane warunkowe przedterminowe zwolnienie) po upływie roku ponownie popełnił przestępstwo podobne.</p>			
<p>odpis wyroku</p>	<p>t. XXVI k. 5151</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>17. (czyn 24.)</p>	<p>W. S. (1)</p>	<p>w dokładnie nieustalonym dniu pod koniec 2004 r. bądź na początku</p>	

		<p>2005 r. w L., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, używając przemocy polegającej na biciu pięściami po twarzy, doprowadził nieustalonego personalnie mężczyznę o imieniu P. pochodzącego z Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy o wartości 5.000 euro, które pokrzywdzony przekazał sprawcom, przy czym czynu tego dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz będąc uprzednio skazany w warunkach art. 60 § 1 d.k.k. i po odbyciu łącznie kary ponad 1 roku pozbawienia wolności ponownie popełnił przestępstwo przeciwko mieniu z użyciem przemocy,</p> <p>tj. czyn z art. 282 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>R. P. zlecił S. S. (1) pobicie mężczyzny o imieniu P. pochodzącego z Z.. Miała to być możliwość wykazania się przez (...), że współpraca z nim będzie korzystna dla P.. P. miał być zmuszony do zapłacenia</p>	<p>wyjaśnienia i zeznania S. S. (1)</p>	<p>k. 86-91, 392-394</p>	

kwoty 5000 euro
tytułem rekompensaty za
obrażenie przez P. (...).

W dokładnie
nieustalonym dniu,
okresie nie później niż od
14 października 2004 r. do
19 listopada 2004 r. (data
pozbawienia wolności A.
K.) w L. S. S. (1), A. K.
i D. M. (1) umówili się
z pokrzywdzonym P. przy
wypożyczalni kaset video.
Podczas tego spotkania S.
powiedział P., o jakie jego
słowa obraźliwe chodzi
i poinformował go, że
ma szykować pieniądze na
„karę”. Po kilku dniach
R. P. poinformował S.,
że następnego dnia będzie
w L. i żeby zorganizować
spotkanie z P..

Spotkanie miało miejsce w
L. w agencji towarzyskiej
przy ul. (...). O godzinie 11
na miejscu już był m.in.
R. P., W. S. (1), A. K.,
D. M. (1). Około godziny
14 został przywieziony
pokrzywdzony P.. A. K.
wprowadził go do agencji
towarzyskiej. R. P. uderzył
P. pięścią w twarz, w
wyniku czego osunął się on
na podłogę, zaczął też na
niego krzyczeć. P. zgodził
się zapłacić 5 000 euro.
Jeszcze tego samego dnia
z D. M. (1) pojechał do
Z. i przekazał 3 000 euro.
Większość z tych pieniędzy
wziął R. P.. S. S. (1)
i A. K. dostali po 400
euro, M. 200 euro. Dalsze
2 000 euro P. przekazał
bezpośrednio R. P.. W.
S. (1) w trakcie zdarzenia

<p>miał przy sobie długą broń palną.</p> <p>Czynu tego oskarżony dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej. Ponadto uprzednio był skazany za czyny z art. 210 § 1 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k., 280 § 1k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za które orzeczono mu wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie z 15 lipca 1999 r. karę łączną 10 lat pozbawienia wolności, a czyn niniejszy – również przestępstwo przeciwko mieniu z użyciem przemocy - popełnił po upływie ponad roku od odbycia łącznie kary pozbawienia wolności (od 14 maja 1993 r. do 14 maja 2003 r.).</p>			
<p>odpis wyroku</p>	<p>t. XXV k. 5067-5069</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>18. (czyn 25.)</p>	<p>W. S. (1)</p>	<p>w nieustalonym dniu od 1 do 24 stycznia 2005 r. w L., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z innym ustalonymi osobami, podstępem zwabił do agencji towarzyskiej mieszczącej się w L. W. O. ps. (...) oraz inną nieustaloną osobą, po czym sprawcy przy</p>	

		<p>zastosowaniu chwytów obezwładniających i biciu po całym ciele pięściami wyżej wymienionych pokrzywdzonych, pozbawili ich wolności, zakładając kajdanki na ręce, a następnie działając ze szczególnym udręczeniem, posługując się bronią palną, grożąc pozbawieniem życia oraz kopiąc, bijąc drewnianym kołkiem i drewnianym stojakiem w okolice kości piszczeli, narazili W. O. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub art. 157 § 1 k.k., czym doprowadzili go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 50.000 zł., przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz będąc uprzednio skazany w warunkach art. 60 § 1 d.k.k. i po odbyciu łącznie kary ponad 1 roku pozbawienia wolności ponownie popełnił przestępstwo przeciwko mieniu z użyciem przemocy,</p> <p>tj. czyn z art. 189 § 2 k.k. w zb. z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 282 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>W nieustalonym dniu od 1 do 24 stycznia 2005 r. R. P. przyjechał do L. wraz z W. S. (1). P. telefonicznie doprowadził do przybycia do agencji towarzyskiej przy ulicy (...) W. O. ps. (...). Byli tam też obecni S. S. (1), M. L. i D. M. (1). (...) przyszedł wraz z nieustalonym mężczyzną o imieniu C.. Wszyscy mężczyźni rzucili się na pokrzywdzonych, bili ich pięściami i powalili na podłogę. Obaj zostali związani sznurem z rękoma do tyłu przez W. S. (1) i M. L., a W. O. założono też kajdanki. Ofiary zostały posadzone pod ścianą. S. S. (1) uderzył pokrzywdzonego kilkukrotnie drewnianym stojakiem na kwiatki, a R. P. uderzał (...) z całej siły po nogach drewnianą nogą od stolika. Zarzucał mu, że obciążał kogoś swoimi zeznaniami, co nie było prawdą. Pokrzywdzony O. krzyczał z bólu.</p> <p>Sprawcy żądali od (...)100 000 złotych. On dzwonił do różnych swoich kolegów i udało mu się zdobyć około 40 000-50 000 złotych, po które pojechali W. S. (1) i D. M. (1).</p> <p>Sprawcy czynu narazili W. O. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu czy też uszkodzenia ciała</p>	wyjaśnienia i zeznania S. S. (1)	k. 106-108, 397-398	
---	----------------------------------	---------------------	--

<p>lub rozstroju zdrowia w stopniu średnim.</p> <p>W trakcie zdarzenia W. S. (1) był elegancko ubrany w garnitur i miał przy sobie długą broń palną.</p> <p>Czynu tego oskarżony dopuścił się, działając w zorganizowanej grupie przestępczej. Ponadto uprzednio był skazany za czyny z art. 210 § 1 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k., 280 § 1k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za które orzeczono mu wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie z 15 lipca 1999 r. karę łączną 10 lat pozbawienia wolności, a czyn niniejszy – również przestępstwo przeciwko mieniu z użyciem przemocy - popełnił po upływie ponad roku od odbycia łącznie kary pozbawienia wolności (od 14 maja 1993 r. do 14 maja 2003 r.).</p>			
zeznania M. L.	k. 618627-629, 940 na dole-941		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	S.N.	czyn 16.	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Uczestniczenie w wymuszeniu rozbójniczym względem P. M. (2).			
2. Ocena dowodów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	<p>wyjaśnienia i zeznania S. S. (1)</p>	<p>Sąd przy ustaleniu stanu faktycznego oparł się na wskazanych wyjaśnieniach i zeznaniach S. S. (1).</p> <p>Sąd podszedł z ostrożnością do zeznań świadka koronnego jako dowodu z pomówienia. Uznał jednak, że te wyjaśnienia i zeznania zasługują na wiarę. Są jasne i logiczne, na okoliczności jak najbardziej prawdopodobne.</p> <p>Przede wszystkim jednak są konsekwentne. S. S. (1) był przesłuchiwany wielokrotnie na przestrzeni wielu lat procesu karnego. Pomimo tego w jego wyjaśnieniach i zeznaniach nie ma takich sprzeczności, jakie pojawiłyby się, gdyby nie mówił prawdy, nie opierał się na okolicznościach</p>	

faktycznych, w których uczestniczył.

Wyjaśnienia i zeznania są bardzo szczegółowe. Obfitują w wiele dodatkowych okoliczności niezwiązanych bezpośrednio z danymi czynami, lecz z relacjami pomiędzy współpracującymi ze sobą członkami grup przestępczych.

Przy dowodzie z pomówienia nie jest konieczne, aby relacje pomawiającego były potwierdzone innymi dowodami co do każdego opisywanego przez niego zdarzenia. Potwierdzenie innymi dowodami co najmniej części faktów opisywanych przez pomawiającego daje podstawy do pozytywnego zweryfikowania pozostałych jego relacji dotyczących innych faktów.

W niniejszej sprawie zeznania świadka koronnego są na pewne okoliczności - opisane przy ocenie poszczególnych dowodów - potwierdzone zeznaniami i wyjaśnieniami M. L., M. J. (1), P. S., K. W. (2), M. P. (1), S. N. (1), S. K. (1), R. C., J. K., E. S. (2), A. P., P. R., A. S., E. S. (1), L. B., M. S., R. F..

W toku bezpośredniego przesłuchania S. S. (1) sąd nie miał wątpliwości co do spontaniczności zeznań

świadka. Sąd nie dostrzegł żadnych symptomów zaburzenia jego zdolności postrzegania i odtwarzania postrzeżeń.

W toku procesu nie ujawniły się żadne okoliczności mogące uzasadniać bezpodstawne obciążanie oskarżonych. Pomędzy świadkiem koronnym a oskarżonymi nie było żadnych konfliktów. J. P. (1) twierdzi, że w ogóle S. S. (1) nie zna. Niewiarygodne są twierdzenia oskarżonych, że S. mści się na nich za wykluczenie go z subkultury więziennej w areszcie śledczym. Trudno uwierzyć, że świadek skonstruowałby tak precyzyjne, szczegółowe i wielokrotnie powtarzane, a - przede wszystkim częściowo potwierdzone pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym wyjaśnienia i zeznania akurat przeciwko oskarżonym, którzy przecież nie byli jedynymi przeciwnikami C. w areszcie.

Oczywiste dla sądu jest wahanie się – zarówno M. L. jak i S. S. (1) – co do obciążania członków (...). Spontanicznie wskazuje na to świadek koronny przyznając, że początkowo z L. ustalili, że nie będą mówić o P. i P. (k. 3581). Złożone przez M. L. grypsy (t. XXXII k. 6302-6307) nie są przez

sąd odczytywane jako nakłanianie do składania fałszywych wyjaśnień czy zeznań, lecz jako zachęcenie do wyjaśnienia na te okoliczności prawdy, pomimo ryzyka związanego z obciążeniem kolejnych osób i to związanych z liczną i silną grupą przestępczą.

Odnosnie kierowania grupą przez S. sąd ustalił, że świadek koronny kierował grupą. Odmienne ustalenia dokonał Sąd Okręgowy w Lublinie w wyroku z 21 lipca 2016 roku w sprawie IV K 224/08 (t. XXX k. 5974-6015). Brak jest uzasadnienia wyroku w tym zakresie. Podobnie jak prokurator w apelacji sąd pragnie podkreślić, że to ustalenie nie miało dla świadka koronnego istotnego znaczenia, gdyż w zakresie tego zarzutu postępowanie nie zostało umorzone na podstawie ustawy o świadku koronnym. Sąd dostrzega, że S. S. (1) nie zgadza się z zarzutem kierowania grupą. Być może – wobec podległości członkom (...) – doszedł do takiego wniosku. Sąd w tym postępowaniu inaczej zinterpretował rolę świadka w grupie, co nie ma jednak wpływu na przypisanie również kierowniczej roli J. P. (2) w 2006 r.

Dając wiarę w opis czynów 14. i 15.

sąd miał na względzie wyjątkowo spontaniczny opis dotyczący jakości amfetaminy otrzymanej przez R. W. od R. P. i interwencji w ten problem A. K..

Odnosnie A. K. ogólnie S. S. (1) podczas ostatniego postępowania sądowego pamiętał, kiedy miał z nim styczność, kiedy oskarżony został osadzony – nie zeznał o tym ani bardzo dokładnie, co by miało miejsce, gdyby się przygotował do rozprawy, ani całkowicie niezgodnie z prawdą. Rzeczywiście w toku rozprawy to sobie przypominał i dość precyzyjnie określił czas osadzenia i miesiące współpracy.

Odnosnie wymuszenia rozbójniczego na P. M. (2) sąd ustalił stan faktyczny na podstawie wczesnych wyjaśnień S. S. (1) (k. 258v na dole), z których wynika, że po dopiero po zdarzeniu obiecał jakieś pieniądze M. P. (1), a nie dał wiary w późniejsze (k. 1319), że wszystko było wcześniej ustalone z P. i N.. Sąd uznał też, że samochód został P. M. (2) zabrany przy pierwszym, a nie drugim spotkaniu. Tłumaczy to olbrzymie wzburzenie pokrzywdzonego jeszcze przed przybyciem do agencji towarzyskiej przy ulicy (...). Przyjęty stan faktyczny jest spójny z zeznaniami K. W. (2),

		<p>wyjaśnieniami S. N. (1), M. L. i M. P. (1). W tym wypadku – zdaniem sądu – świadek koronny pomylił szczegóły – być może z uwagi na podobieństwo do wymuszenia rozbójniczego na szkodę mężczyzny o imieniu R.. Taką interpretację potwierdza jego ostatnia spontaniczna wypowiedź w tym procesie na tę okoliczność - „w pobiciu (...)nie było udziału S. N. (1). Prostuje – w samym pobiciu on nie brał udziału, natomiast później w zastraszaniu i podziale pieniędzy brał udział razem z &I.>, bo oni zawsze byli razem przy spotkaniach” (tom XXX k. 5943). Świadek koronny nie rozpatruje świadomości i zamiaru każdego uczestnika zajścia, tak jak musi to uczynić sąd.</p>	
	<p>częściowo zeznania M. L. (k. 606-609, 627-629, 638-643, 665-666, 939-941, 972, 975-979, 982, 1107, 1114-1115, t. XV k. 2982-2987</p>	<p>Sąd dał wiarę M. L. odnośnie zbrojności grupy przestępczej, której był członkiem, jej składu, wymuszenia na W. O. i na dwóch mężczyznach w R., przebiegu wymuszenia na P. M. (2) i włamania do M. (...), pogodzenia (...) i (...) przez R. S. (1).</p> <p>Wiarygodna jest też ta część wyjaśnień M. L., w której potwierdza wielokrotne wożenie S. do W. po odbiór narkotyków i wskazuje miejsca spotkań z J. P. (1).</p>	

		<p>Na podstawie zeznań tego świadka sąd ustalił przebieg pobicia W. O., z tym, że nie dał wiary w twierdzenie, że oskarżony S. nie prezentował wówczas broni palnej. Rzeczywiście nie było momentu bezpośredniego zagrożenia użycia broni, lecz – zgodnie z wyjaśnieniami S. S. (1) (k. 618) - W. S. (1) tę broń miał przy sobie.</p> <p>S. dwukrotnie uczestniczył napadzie z W. S. (1) i wielokrotnie w swoich zeznaniach podkreślał, że futerał z bronią i prezentowanie tej broni przez S. podczas dokonywania przestępstw było najbardziej charakterystyczne. Dlatego też nazywa tego oskarżonego(...)nie pamiętając jego nazwiska.</p>	
	zeznania E. S. (2) (k. 473-475) i A. P. (k. 477-479)	Nie mają wpływu na ustalenie działań oskarżonych, potwierdzają jedynie fakt istnienia agencji towarzyskiej w L. przy ul. (...).	
	zeznania P. R. (k. 481-483)	Nie mają wpływu na ustalenie działań oskarżonych, potwierdzają jedynie fakt istnienia agencji towarzyskiej w L. przy ul. (...).	
	zeznania A. S. (k. 484-488), E. S. (1) (k. 490-495), zeznania L. B. (k. 857-859)	Zeznania te potwierdzają fakt czerpania korzyści przez grupę S. S. (1) z zysków uzyskiwanych	

		przez agencję towarzyską przy ul. (...) w L..	
	zeznania M. J. (1) (k. 502-507, 509-511, 913-915)	Świadek ten wiarygodnie potwierdza fakt istnienia grupy S. S. (1), jej zbrojności i pobierania haraczy z agencji towarzyskich.	
	zeznania P. S. (k. 517, 524, 528, 530, tom VII k. 1314-1316)	P. S. wiarygodnie potwierdza fakt zbrojności grupy S. S. (1), istnienie agencji towarzyskiej przy ul. (...) oraz fakt godzenia S. z P. przez R. S. (1) pseudonim (...), a także uczestniczenie w jednym nabyciu narkotyków w W. w restauracji (...) od J. P. (1). Potwierdza tym samym spontaniczne i szczegółowe zeznania świadka koronnego na te okoliczności.	
	wyjaśnienia i zeznania S. K. (1) (t. VII k. 1301 i tom XXXI k. 6252v)	S. K. (1) potwierdził przebieg włamania do samochodu (czyn 14.), ale nie jest w stanie doprecyzować swoich wypowiedzi odnośnie udziału w przestępstwie D. M. (1).	
	zeznania R. C. i J. K.	Zeznania pokrzywdzonego czynem 21. i podróżującego z nim świadka K. nie budzą wątpliwości, jednakże ich treść nie ma wpływu na ustalenie faktu sprawstwa D. M. (1).	
	wyjaśnienia S. N. (1) (k. 1280, 1628, t. XXXII k. 6378v-6379)	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom w zakresie czynu 16. Fakt braku	

		<p>współsprawstwa S. N. (1) wynika również z zeznań M. L..</p> <p>Wiarygodne co do przebiegu zdarzeń są również wyjaśnienia S. N. (1) odnośnie czynu 17. Korespondują w tym zakresie z zeznaniami S. i L.. Za niewiarygodne sąd uznał jedynie zaprzeczanie współpracy N. przy popełnieniu tego przestępstwa.</p>	
	Zeznania K. W. (2)	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania K. W. (2) dotyczące czynu 16. Są one spontaniczne, logiczne, korespondujące z zeznaniami M. L., M. P. (1), S. N. (1).</p> <p>Świadek ten spontanicznie wyraził swój zawód w stosunku do osoby M. P. (1), który zamiast do końca trzymać stronę swojego współpracownika pod koniec zdarzenia poparł S. S. (1), a następnie przyjął za to korzyść majątkową. Między innymi ten fakt przekonał sąd o dokonaniu takich ustaleń faktycznych, że początkowo członkowie grupy M. P. (1) pojechali na spotkanie w obronie P. M. (2), nie podjęli decyzji o zaniechaniu tej obrony, a wręcz jej nie akceptowali.</p>	
	wyjaśnienia M. P. (1)	<p>Wiarygodne w przeważającej części są wyjaśnienia M. P. (1) odnośnie czynu 16.</p>	

		<p>Sąd nie dał wiary jedynie w twierdzenie, że świadek ten nie otrzymał za uczestnictwo w zdarzeniu żadnych pieniędzy uzyskanych od pokrzywdzonego. W tym zakresie P. dla ochrony własnej osoby zaprzeczył późniejszemu dołączeniu do popełniających przestępstwo członków grupy S. S. (1). W efekcie jednak uznał swój współdziałanie i dobrowolnie poddał się karze za ten czyn, podkreślając jednak, że nie uważa swojego zachowania za działanie przestępne, ale przyznał, że można to tak traktować.</p>	
	<p>zeznania M. S. (t. XXIV k. 4715v-4716)</p>	<p>Zeznania tego świadka potwierdzają współpracę (...) (...) z grupami przestępczymi z L., fakt sprzedawania amfetaminy dla grup (...) oraz fakt znajomości i sympatii S. S. (1) i R. P.. Sąd da wiary tym zeznaniom jako korespondującym z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym.</p>	
	<p>zeznania R. F. (t. XIX k. 3719-3720 oraz częściowo t. XXV k. 4998v-49 i t. XXXI k. 6190v-6191)</p>	<p>Pierwsze zeznania R. F. są spontaniczne i wiarygodne. Świadek nie podaje bardzo wielu szczegółów, lecz mówi krótko to, co pamięta. Stwierdza, że mężczyzna, któremu zostały zawiezione pieniądze z agencji towarzyskich, ma na imię J., jest w wieku około 50 lat. Świadczy to ewidentnie o tym, że</p>	

		<p>oskarżonego P. widział. Nie jest więc godne wiary późniejsze jego częściowe wycofanie się z tych zeznań i twierdzenie, że J. nie widział, czy też widział kątem oka, a w ogóle, to może nie było to w W.. W toku drugich i trzecich zeznań świadek ewidentnie starał się nie zaszkodzić oskarżonemu i jego wypowiedzi nie są już spontaniczne. Potwierdza jednak fakt wożenia pieniędzy do W..</p>	
	<p>dowody nieosobowe</p>	<p>Za wiarygodne sąd uznał dowody nieosobowe – głównie opinie sądowo-psychiatryczne (k. 1681-1689, 5449-5455), informacje o pobytach (t. XXIII k. 4617-4621, 4636-4642, 4644-4647, t. XXVI k. 5152-5155, 5158-5161, 5164-5168, 5171-5174, 5191-5194, 5197-5201, 5204-5206, 5209), odpisy wyroków (k. XXV k. 5068, t. XXVI k. 5151, t. XXVI k. 5231, 5235, 5248, t. XXVII k. 5309, k. 5237, 5240, 5252, XXVII k. 5402-5444, t. XXX k. 5974-6015), protokół oględzin miejsca ukrycia broni palnej i materiałów wybuchowych (k. 598-601), opinie kryminalistyczne (k. 655-660, 813-816, 817-820), materiał pogładowy (k. 782-785), karty karne oskarżonych. Zostały sporządzone zgodnie z przepisami</p>	

		prawa. Żadna ze stron ich nie kwestionowała.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	wyjaśnienia J. P. (1) (t. XXXI k. 6270-6273) i wyjaśnienia A. K. (k. 1207)	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom, które stanowią jedynie zaprzeczenie twierdzeniom S. S. (1).	
	wyjaśnienia S. N. (1) (k. 1278-1280, 1628-1629, t. XXXII k. 6378v-6379)	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom, w zakresie, w jakim stanowią zaprzeczenie twierdzeniom S. S. (1) – odnośnie obrotu narkotykami. Należy je uznać za przyjętą przez tego oskarżonego linię obrony.</p> <p>Odnośnie wymuszenia rozbójniczego na pokrzywdzonym o imieniu R. sąd nie dał wiary wyjaśnieniom jedynie w zakresie potwierdzenia współsprawstwa S. N. (1). Oskarżony był już wcześniej na podobnym zdarzeniu z pokrzywdzonym P. M. (2). Wiedział, w jaki sposób S. „egzekwuje długi”. Obok M. P. (1) – czemu nie zaprzecza – uczestniczył w całości zdarzenia – rozmowach</p>	

		<p>z S., wskazaniu mu sprawców zniszczeń i przywiezieniu ich do agencji towarzyskiej przy ul. (...). Przyznaje, że wie o uzyskanej przez P. kwocie, zna jej wysokość, ale została ona przekazana dyskretnie i nic z tej kwoty nie dostał. Nie są to wyjaśnienia wiarygodne. Gdyby S. i P. rzeczywiście chcieli przed nim zataić fakt podzielenia się zyskiem z przestępstwa, to nic nie stało temu na przeszkodzie. Wyjaśnienia takiej treści są nieprzekonujące i nie dano im wiary.</p>	
	<p>wyjaśnienia W. S. (1)</p>	<p>Wyjaśnienia te stanowią przyjętą przez oskarżonego linię obrony. Oskarżony ewidentnie jest bardzo negatywnie nastawiony do świadka koronnego zeznającego przeciwko dawnym kolegom z grupy przestępczej.</p>	
	<p>wyjaśnienia i zeznania M. L. (k. 552-553, 561-571, 580-581, 1587-1589, 1634, 1645-1646, t. XV k. 2982, 3200v-3201, 3988</p>	<p>Sąd nie dał wiary twierdzeniom M. L., w których zaprzecza sprawstwu oskarżonego P.. W wyjaśnieniach i zeznaniach M. L. na tę okoliczność są same sprzeczności. Raz zaprzecza kontaktom z P., raz mówi o J., z którym spotykali się w K.; raz zaprzecza współpracy z grupą (...), raz mówi, że „(...) trochę nimi rządził”. Wypowiedzi S. S. (1) w tym zakresie są konsekwentne i szczegółowe. Zdaniem</p>	

sądu M. L. w toku procesu wahał się pomiędzy lojalnością względem S. S. (1) - który zdecydował się wyjaśniać i zeznawać na temat współpracy z grupą (...) – najpierw pod zwierzchnictwem R. P., a następnie J. P. (1) – a lojalnością czy też obawą o własne życie i zdrowie wobec członków (...). Wahał się również w zakresie przyjęcia własnej linii obrony. Przykładowo potwierdzenie faktu nabywania narkotyków od J. P. (1) obciąża poważnie jego samego. Z tych względów fakt wskazanej wyżej współpracy S. S. (1) i ludzi mu podlegających z członkami (...) sąd ustalił na podstawie wyjaśnień i zeznań S. S. (1) oraz tych twierdzeń M. L., które je potwierdzają, a przeciwnej wersji zdarzeń wskazywanej przez L. nie uwzględnił.

Na wiarygodność S. w tym zakresie wskazuje także fakt spontanicznego rozpoznania przez L. miejsca spotkań z J. P. (1) – restauracji (...) w W. niedaleko Dworca Wschodniego.

Treść grypsów wysyłanych przez S. do L. (t. XXXII k. 6302-6307) nie jest przez sąd odczytywana jako nakłanianie do składania fałszywych wyjaśnień czy zeznań, lecz jako zachęcenie do wyjaśnienia na te okoliczności prawdy, pomimo ryzyka

		<p>związanego z obciążeniem kolejnych osób i to związanych z liczną i silną grupą przestępczą.</p> <p>M. L. zeznał, że z czynem 4. J. P. (1) nie miał nic wspólnego, ale widać, że świadek ten niewiele wie o osobie, którą nazywa zleceniodawcą przestępstwa, gdyż nie wie, czy miała na imię W. czy W., a S. S. (1) wymienia W. M. z nazwiskiem i spontanicznie łączy jego osobę z J. P. (1).</p>	
	<p>zeznania R. P. (k. 2427, t. XXX k. 6053v-6054) i P. S. (k. 2503)</p>	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom R. P. i P. S., że S. S. (1) nie znał J. P. (1). Takie twierdzenie wynika z niechęci obciążania oskarżonego współpracą z (...). Stoi ono w sprzeczności nie tylko z zeznaniami S., ale także M. L. oraz z faktem jeżdżenia P. S. do W. po odbiór narkotyków.</p> <p>Obrażliwe wręcz są zeznania R. P. z ostatniego postępowania sądowego, kiedy to świadek pomimo wskazania, że poddał się dobrowolnie karze za kierowanie (...) grupą przestępczą, oświadczył, że „z tego, co wie, nie współpracował z żadną grupą” i „obecnie docieka, czy jest tak, jak mówi”.</p> <p>Odnosnie możliwej współpracy S. S. (1) i M. P. (1) w toku bezpośredniego przesłuchania R. P. sąd absolutnie nie nabrał przekonania, że tej</p>	

		współpracy nie było. Świadek bowiem nie zanegował tego faktu, nie zareagował na niego żywo, a wręcz zeznał spokojnie „w L. była grupa (...)z którą on handlował, przynajmniej on tak twierdzi”.	
	zeznania W. O. (k. 683) i P. M. (2) (k. 1973, 2424)	Pokrzywdzeni czynem 16. i 25. P. M. (2) i W. O. zdecydowali się nie zeznawać w niniejszej sprawie. P. M. (2) zaprzeczył dokonaniu wymuszenia na jego osobie, a W. O. oświadczył, że niczego nie pamięta. Nie jest to wiarygodne i wynika – zdaniem sądu – z obawy świadków, że sprawcy przestępstwa mogą w przyszłości zemścić się za złożenie obciążających ich zeznań.	
	S. K. (2) (t. XXI, k. 4086)	Zeznania S. K. (2) nie mogą spowodować uniewinnienia oskarżonego K.. Nie jest wiarygodne, aby S. S. (1) jeszcze przed stworzeniem listy więźniów apelujących o wykluczenie go z subkultury przestępczej wiedział o takim zamiarze i wydzwaniał do członków rodzin osób osadzonych. Ewidentnie świadek starała się swoimi zeznaniami pomóc mężowi w jego sytuacji procesowej.	
	D. S. (t. XXI k. 4119-4120)	Nie są wiarygodne twierdzenia tego świadka, że grupa S. i P. nie	

		współpracowały ze sobą. Stoi to w sprzeczności z obszernym osobowym materiałem dowodowym ujawnionym w toku rozprawy. D. S. ewidentnie nie lubi S. S. (1) i nie chce potwierdzać tych okoliczności, na które zeznaje świadek koronny.	
	zeznania R. W. (k. 4174v-4175)	Sąd nie dał wiary tym zeznaniom. Świadek przyjął taką linię obrony odnośnie własnej odpowiedzialności karnej.	
	zeznania M. P. (2) (k. 4175v-4176)	M. P. (2) jest policjantem Komendy Miejskiej Policji w L.. Z całą pewnością nie złożył on celowo nieprawdziwych zeznań, jednakże nie ma on pełnej wiedzy o grupach przestępczych działających na terenie L.. Za wiarygodne należy uznać twierdzenie świadka, że grupa P. współpracowała z (...) grupą (...). Potwierdza to pośrednio zeznania S. S. (1) dotyczące jego współpracy zarazem z J. P. (1), jak i M. P. (1). Co do istoty jednak – współpracy (...) z (...) świadek wiedzy nie posiada.	
	zeznania R. S. (2) (k. 4176)	Zeznania tego świadka – twierdzącego, że M. P. (1) informował go, że zrobi wszystko, aby A. K. „zgnił w więzieniu” nie mają wpływu na niniejszy proces, w którym na podstawie zeznań M. P. (1) nie przypisano	

		oskarżonemu K. żadnego czynu.	
	zeznania Z. C. (t. XXII k. 4557v-4559)	Zeznania te są wewnętrznie sprzeczne. Skoro świadek twierdzi, że nie należał do (...), to nie powinien się wypowiadać o jej strukturach i powiązaniach. Skoro sam się nie przyznał do udziału w grupie, nie zdecydował się na współpracę z organami ścigania, to nie ma też żadnego interesu w obciążaniu swoich kolegów faktem popełniania przestępstw wspólnie i w porozumieniu z osobami z L..	
	zeznania R. S. (1) (k. 4559-4560, t. XXXI k. 6268-6270)	R. S. (1) nie zeznaje prawdy z uwagi na niechęć obciążania oskarżonych, a początkowo również z uwagi na grożącą mu odpowiedzialność karną. Z jego pierwszych zeznań wynika jednak okoliczność pogodzenia się S. S. (1) i M. P. (1), co potwierdza wiarygodność S..	
	zeznania B. F. (k. 4597v-4599)	Nie jest wiarygodne to, co najistotniejsze z tych zeznań dla niniejszej sprawy – twierdzenie świadka, że nie odbierał amfetaminy od S. S. (1). Członkowie grupy M. P. (1) konsekwentnie się do tego nie przyznają. Świadek ten nie wykluczył współpracy obu grup przestępczych, co jest zgodne z ustalonym przez sąd stanem faktycznym.	

	zeznania K. M. (t. XXIV k. 4716v-4717), T. L. (t. (...) k. 4964v-4965), K. R. (t. XXV k. 4965), W. S. (3) (t. XXVII k. 5202v-5203), N. D. (k. 5342v-5343)	Zeznania te nie wniosły niczego istotnego do sprawy.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1.1.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	J. P. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego ustalono, że J. P. (1) swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 258 § 3 k.k.</p> <p>Największe wątpliwości budził fakt, że S. S. (1) – uznawany przez wszystkich członków swojej grupy za jej przywódcę – miałby być uznany za zwykłego członka. Zdaniem sądu jedno nie wyklucza drugiego. S. kierował działaniami M. L., który był jego najbliższym współpracownikiem, D. M. (1), P. S. i M. J. (1). Z drugiej jednak strony w pewnych okresach i</p>			

do konkretnych działań uznawał zwierzchnictwo nad sobą R. P. i J. P. (1) z grupy przestępczej zwaną (...). Grupa (...) była wielokrotnie większa od grupy S., miała bardziej rozległe wpływy, słynęła z ostrej przestępczości np. brutalnych porwań. Z tych względów S. był gotów podporządkować się jej przedstawicielom, a nawet traktować to jako swoistą nobilitację w świecie przestępczym. Sąd ustalił więc, że grupa wykonywała zarówno polecenia S. S. (1), jak i – dzięki pośrednictwu S. – była kierowana początkowo przez R. P., a następnie przez J. P. (1).

J. P. (1) wykorzystał istniejący już fakt podległości grupy S. i związane z tym jej problemy i w zamian za pomoc żądał popełniania pewnych przestępstw.

J. P. (1) współpracował ze S. S. (1) przy podejmowaniu działań na rzecz grupy. Żądał haraczy uzyskanych od prostytutek, choć osobiście w odbieraniu haraczy nie uczestniczył ani nie świadczył ochrony na rzecz agencji towarzyskich. Grupa S. S. (1) była zorganizowana. Działała dłuższy czas, miała swoje kierownictwo, zasady działania, uporządkowany podział ról i zadań, pozycję

w świecie przestępczym, własne fundusze, broń.			
#	3.1.2.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	II.	J. P. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Czyn 2. to przestępstwo sutenerstwa – czerpanie korzyści z uprawiania prostytucji przez inne osoby.			
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	III.	J. P. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Sąd uznał, że czyny z punktów od 3. do 9. stanowią jeden czyn ciągly. Oskarżony działał bowiem w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru.</p> <p>Czyn polegał na uczestniczeniu w obrocie znaczną ilością amfetaminy. Narkotyki były sprzedawane nie celem konsumpcji, a dalszej odsprzedaży. Na podstawie art. 4 § 1 k.k. sąd zastosował brzmienie art. 56 ust. 1 i 3</p>			

<p>ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii sprzed 9 września 2011 r., albowiem zagrożenie karą jest względniejsze dla oskarżonego.</p> <p>Czyn ten oskarżony P. popełnił, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, stąd kwalifikacja z art. 65 § 1 k.k.</p>			
#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	IV.	J. P. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Czyn z pkt. 10 stanowił polecenie pozbawienia wolności dwóch mężczyzn i doprowadzenie ich przemocą i groźbą zamachu na życie do rozporządzenia mieniem celem uzyskania korzyści majątkowej w kwocie 100 000 złotych. Oskarżony wydał to polecenie, działając w zorganizowanej grupie przestępczej. Tym samym wyczerpał znamiona art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 189 § 1 k.k. w zb. z art. 282 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	VII.	A. K.

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>A. K. czynem 11. wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 258 § 2 k.k. – brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej o charakterze zbrojnym. O posiadaniu przez grupę broni oskarżony wiedział choćby wobec posiadania broni palnej przez W. S. (1) w trakcie wymuszenia rozbójniczego na P..</p> <p>Udział A. K. w zorganizowanej zbrojnej grupie przestępczej polegał na jego współpracowaniu z innymi członkami grupy przy podejmowaniu działań na rzecz grupy. Akceptował zasady panujące w grupie oraz wykonywał polecenia i zadania wskazane przez osobę stojącą wyżej w hierarchii grupy – R. P..</p> <p>Grupa była zorganizowana. Działała dłuższy czas, miała swoje kierownictwo, zasady działania, uporządkowany podział ról i zadań, pozycję w świecie przestępczym, własne fundusze, broń. R. P., A. K. i W. S. (1) przez pewien czas współpracowali ze S. S. (1) i D. M. (1).</p>			
#	3.3. Podstawa prawna skazania albo	VIII.	A. K.

	warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Czyn 12. to przestępstwo sutenerstwa – czerpanie korzyści z uprawiania prostyucji przez inne osoby. Czyn ten oskarżony popelnil, działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz w warunkach recydywy szczególnej podstawowej.			
#	3.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	IX.	A. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Popelniając czyn 13., oskarżony K. wyczerpał znamiona art. 282 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. W ramach ustalonego podziału ról doprowadził pokrzywdzonego za pomocą przemocy do rozporządzenia mieniem. Czyn ten popelnil, działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz w warunkach recydywy szczególnej wielokrotnej.			

#	3.5. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	X.	A. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Sąd uznał, że czyny z punktów 14. i 15. stanowią jeden czyn ciągły. Oskarżony działał bowiem w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru.</p> <p>Czyn polegał na uczestniczeniu w obrocie znaczną ilością amfetaminy i tzw. tabletek ekstazy. Narkotyki były sprzedawane nie celem konsumpcji, a dalszej odsprzedaży. Na podstawie art. 4 § 1 k.k. sąd zastosował brzmienie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii sprzed 9 września 2011 r., albowiem zagrożenie karą jest względniejsze dla oskarżonego.</p> <p>Czyn ten oskarżony K. popełnił, działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz w warunkach recydywy szczególnej podstawowej.</p>			
#	3.6. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	XIV.	S. N. (1)

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Popelniając czyn 17., oskarżony N. wyczerpał znamiona art. 282 k.k. W ramach ustalonego podziału ról doprowadził pokrzywdzonego za pomocą przemocy do rozporządzenia mieniem.</p> <p>Dokonana przez sąd ocena tego czynu była odmienna od oceny czynu 16. W tym wypadku po pierwsze oskarżony wiedział, jak skończyła się sprawa P. M. (2) – początkowo możliwa „rozkminka” pomiędzy dwiema grupami przekształciła się we wspólne wystąpienie przeciwko pokrzywdzonemu S. S. (1) i M. P. (1) i podzielenie się przez S. z P. pieniędzmi pochodzącymi z przestępstwa. Po drugie oskarżony N. wspólnie z M. P. (1) spowodował stawiennictwo obu mężczyzn – R. i M. - w agencji towarzyskiej przy ulicy (...). Przede wszystkim jednak S. N. (1) wiedział, że celem tego spotkania jest zmuszenie mężczyzn poprzez użycie przemocy do zapłacenia „kary”, zamian za co P. i N. otrzymają część zdobytych w ten sposób pieniędzy. Podczas bicia pokrzywdzonych przez S.</p>			

<p>i nałożenia na nich „kary” S. N. (1) był w innym pokoju i możliwe, że z tego powodu nie czuje się winny popełnienia tego przestępstwa. Odpowiada jednak za współudział zgodnie z ustalonym podziałem ról. Jego rola i uczestnictwo w podziale łupów, a nie otrzymanie wynagrodzenia za pomoc - wskazuje na współsprawstwo, a nie pomocnictwo.</p>			
#	<p>3.7. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	<p>XV.</p>	<p>S. N. (1)</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Sąd przypisał S. N. (1) odbiór 8 kilogramów amfetaminy celem dalszej odsprzedaży, pomimo że fizycznie narkotyki zostały przekazane M. P. (1). Zgodnie z zeznaniami S. S. (1) (k. 1596) wszystkie narkotyki od J. P. (2) były również dla oskarżonego N. jako ścisłego współpracownika M. P. (1) i ich wspólnego działania na rzecz grupy przestępczej. Tym bardziej więc sąd nie miał wątpliwości co do udziału w obrocie tych 8 kilogramów wobec zaangażowania S. N. (1) w sprawę 2 kilogramów złej jakości. Żywe</p>			

<p>zainteresowanie sprawą „reklamacji” świadczy o pełnej świadomości i akceptacji udziału w obrocie tymi środkami odurzającymi.</p> <p>Na podstawie art. 4 § 1 k.k. sąd zastosował brzmienie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii sprzed 9 września 2011 r., albowiem zagrożenie karą jest względniejsze dla oskarżonego.</p>			
#	3.8. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	XVIII.	D. M. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>D. M. (1) czynem 19. wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 258 § 2 k.k. – brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej o charakterze zbrojnym. O posiadaniu przez grupę broni oskarżony wiedział choćby wobec posiadania broni palnej przez W. S. (1) w trakcie wymuszenia rozbójniczego na P..</p> <p>Udział D. M. (1) w zorganizowanej zbrojnej grupie przestępczej polegał na jego współpracowaniu z innymi członkami grupy przy podejmowaniu działań na rzecz grupy. Akceptował</p>			

<p>zasady panujące w grupie oraz wykonywał polecenia i zadania wskazane przez osobę stojącą wyżej w hierarchii grupy – R. P., A. K. reprezentującego P. podczas jego nieobecności czy S. S. (1).</p> <p>Grupa była zorganizowana. Działała dłuży czas, miała swoje kierownictwo, zasady działania, uporządkowany podział ról i zadań, pozycję w świecie przestępczym, własne fundusze, broń.</p>			
#	3.9. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	XIX.	D. M. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Czyn 20. polegał na uczestniczeniu w obrocie znaczną ilością amfetaminy i tzw. tabletek ekstazy. Narkotyki były sprzedawane nie celem konsumpcji, a dalszej odsprzedaży. Na podstawie art. 4 § 1 k.k. sąd zastosował brzmienie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii sprzed 9 września 2011 r., albowiem zagrożenie karą jest względniejsze dla oskarżonego.</p> <p>Czyn ten oskarżony M. popełnił, działając w zorganizowanej grupie</p>			

przestępczej oraz w warunkach recydywy szczególnej podstawowej.			
#	3.10. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	XXII.	W. S. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W. S. (1) czynem 22. wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 258 § 2 k.k. – brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej o charakterze zbrojnym. Osobiście posiadał podczas popełniania przestępstw długą broń palną.</p> <p>Udział W. S. (1) w zorganizowanej zbrojnej grupie przestępczej polegał na jego współpracowaniu z innymi członkami grupy przy podejmowaniu działań na rzecz grupy. Akceptował zasady panujące w grupie oraz wykonywał polecenia i zadania wskazane przez osobę stojącą wyżej w hierarchii grupy – R. P., z którym przyjeżdżał do L. celem popełniania przestępstw.</p> <p>Grupa była zorganizowana. Działała dłuższy czas, miała swoje kierownictwo, zasady działania, uporządkowany podział ról i zadań, pozycję</p>			

w świecie przestępczym, własne fundusze, broń.			
#	3.11. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	XXIII.	W. S. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Czyn 23. polegał na uczestniczeniu w obrocie znaczną ilością amfetaminy. Narkotyki były sprzedawane nie celem konsumpcji, a dalszej odsprzedaży. Na podstawie art. 4 § 1 k.k. sąd zastosował brzmienie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii sprzed 9 września 2011 r., albowiem zagrożenie karą jest względniejsze dla oskarżonego.</p> <p>Czyn ten oskarżony S. popełnił, działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz w warunkach recydywy szczególnej podstawowej.</p>			
#	3.12. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	XXIV.	W. S. (2)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

<p>Popelniając czyn 24., oskarżony S. wyczerpał znamiona art. 282 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. W ramach ustalonego podziału ról doprowadził pokrzywdzonego za pomocą przemocy do rozporządzenia mieniem. Czyn ten popełnił, działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz w warunkach recydywy szczególnej wielokrotnej.</p>			
#	<p>3.13. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	XXV.	W. S. (1)
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Czyn 25. wyczerpał znamiona art. 189 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 19 kwietnia 2010 r. w zb. z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 282 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. Sąd omyłkowo nie wskazał w wyroku, że oparł się – tak jak prokurator w akcie oskarżenia – na poprzednio obowiązującej wersji przepisu, względniejszej dla oskarżonego – pozbawienie wolności ze szczególnym udrczeniem nie stanowiło jeszcze zbrodni. Absolutnie nie</p>			

dokonano ustalenia, że pozbawienie wolności W. O. trwało dłużej niż 7 dni – jest to znamię aktualnego § 2 art. 189 k.k.. Sąd nie uprzedzał o możliwości zmiany kwalifikacji czynu 25. poza uprzedzeniem o możliwości przypisania W. S. (1) recydywy szczególnej.

Początkowo przewodnicząca składu nie pamiętała, że przepis art. 189 k.k. uległ takiej właśnie zmianie i rozpoczęła proces z ławnikami – zgodnie z zarządzeniem przewodniczącej wydziału, licząc się z ewentualną koniecznością przypisania W. S. (1) zbrodni z art. 189 § 3 k.k. Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem taki poszerzony skład nie powoduje nienależytej obsady wówczas, gdy art. 28 § 3 k.p.k. pozwala na poszerzenie składu w dany konkretny sposób.

Oskarżony był współsprawcą czynu polegającego na pozbawieniu dwóch mężczyzn wolności, związaniu ich. Wobec W. O. pięciu sprawców stosowało przemoc polegającą na biciu pięściami, obezwładnieniu, biciu z całej siły drewnianymi przedmiotami, co stanowiło pobicie w rozumieniu art. 158 § 1 k.k.

<p>Pokrzywdzony O. przemocą został doprowadzony do rozporządzenia mieniem w kwocie około 40 000 - 50 000 złotych.</p> <p>Wyżej opisany sposób traktowania W. O. przez sprawców spowodował ustalenie, że zaistniałe względem niego pozbawienie wolności łączyło się ze szczególnym udręczeniem - stworzył dla ofiary dodatkową, znacznie większą dolegliwość niż wynikająca z samego faktu pozbawienia wolności (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 24 stycznia 2008 r., II AKa 396/07; postanowienie Sądy Najwyższego z 11 czerwca 2002 r., KKN 258/00). Udręczenie był zarówno fizyczne – związanie, zadawanie bólu, jak i psychiczne – wskazywanie jako powodu porwania okoliczności nieprawdziwej – faktu obciążenia innej osoby zeznaniami.</p>			
#	3.14. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
-			

#	3.15. Umorzenie postępowania	XXI.	D. M. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
<p>Sąd ustalił, że D. M. (1) dobrowolnie odstąpił od popełnienia czynu 21. Widząc, że pokrzywdzony zaparkował samochód bardzo blisko baru, w którym przebywał i którego okna wychodziły na miejsce, gdzie miało nastąpić włamanie, a ponadto, że miejsce jest obserwowane przez kierowcę zaparkowanego tuż obok tira, oskarżony M. – podobnie jak P. S. i S. C. (obecnie K.) odeszli do lasu. Skutkiem takiej decyzji nie uczestniczyli oni w podziale dużego łupu, lecz dostali od S. S. (1) jedynie drobne kwoty.</p> <p>Działania D. M. (1), który wiele godzin jechał na samochodem pokrzywdzonego, a kiedy ten zaparkował, wysiadł z samochodu celem dokonania włamania, zmierzały bezpośrednio do dokonania, lecz po zorientowaniu się w sytuacji oskarżony dobrowolnie odstąpił od dokonania. Na podstawie art. 15 § 1 k.k. oskarżony M. nie podlega karze.</p> <p>Zgodnie z treścią art. 414 § 1 k.p.k. zdanie</p>			

<p>pierwsze w takiej sytuacji – zaistnienia podstawy z art. 17 § 1 k.p.k. - sąd umarza postępowanie wyrokiem.</p>			
#	3.16. Uniewinnienie	XIII.	S. N. (1)
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
<p>P. M. (2) pseudonim (...) był dealerem w grupie M. P. (1). P. i kilkunastu członków jego grupy w tym S. N. (1) przyjechali na miejsce konfrontacji (...) i S. S. (1) celem wyjaśnienia sytuacji, ustalenia, czy zarzuty S. są prawdziwe. S. N. (1) w żadnym momencie tych wydarzeń nie obejmował swoim zamiarem doprowadzenia pokrzywdzonego przemocą do rozporządzenia mieniem. Nie mógł też przewidzieć, jak oceni konflikt szef jego grupy, a tym bardziej, że za przyznanie racji S. P. dostanie część kwoty uzyskanej od (...). Nic nie wskazuje na to, aby oskarżony N. otrzymał część z tych pieniędzy.</p> <p>Na podstawie zeznań S. S. (1) sąd ustalił, że zdarzenie miało miejsce na przełomie marca i kwietnia 2006 roku, a nie między lutym a grudniem 2005 r. jak w zarzucie.</p>			

4. Kary, środki karne, przepadek, środki kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. P. (1)	I.-V.		<p>Ustalając wymiar kar orzeczonych wobec J. P. (1), sąd uwzględnił dyrektywy określone w art. 53 k.k., w szczególności stopień społecznej szkodliwości, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw popełnienia przestępstw, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa jak i zachowanie się po jego popełnieniu, a także mając na uwadze cele wychowawcze, jakie spełniać ma orzeczona kara.</p> <p>Analizując stopień społecznej szkodliwości czynów, jakich dopuścił się oskarżony, należy określić go jako wysoki. Istnienie przestępczości zorganizowanej niesie bardzo negatywne skutki dla społeczeństwa. Oskarżony uczestniczył w pobieraniu haraczy z agencji towarzyskich. Takie opanowywanie prawie całego rynku dotyczącego danych dóbr czy usług przez członków grup przestępczych</p>

		<p>powoduje w społeczeństwie odczucie ogromnych wpływów tych grup, bezradności organów ścigania, powstawania państwa mafijnego w miejsce praworządnego. J. P. (1) uczestniczył w obrocie bardzo dużą ilością narkotyków – 52 kilogramów amfetaminy.</p> <p>Wysoki jest też stopień winy.</p> <p>Na korzyść sąd uwzględnił dotychczasową niekaralność oskarżonego (tom XXXIII k. 6363) i upływ długiego czasu od popełnienia przestępstw, w czasie którego nie zapadły przeciwko niemu żadne wyroki karne.</p> <p>Przy wymiarze kary łącznej oskarżonemu P. i pozostałym oskarżonym sąd kierował się ogólnymi dyrektywami wymiaru kary.</p>
A. K.	VII.-XI.	<p>Przy wymiarze kary A. K. sąd ustalił, że stopień społecznej szkodliwości czynów jest wysoki, a czynu z pkt. 13. – bardzo wysoki. Wysoki jest również stopień winy.</p> <p>Na korzyść sąd uwzględnił krótki czas brania udziału w grupie przestępczej przypisany w niniejszej sprawie.</p> <p>Na niekorzyść oskarżonego przemawia jego dziewięciokrotna karalność (tom XXXIII k.</p>

			<p>6365-6367) i popełnienie czynów 12. i czynu z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w warunkach recydywy szczególnej podstawowej, a czynu z pkt. 13. – recydywy szczególnej wielokrotnej.</p> <p>Sąd baczyl, aby wymierzone kary zniechęciły oskarżonego do popełniania przestępstw w przyszłości, w odczuciu społecznym kary były adekwatne, a zarazem nie przekraczały stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów.</p>
S. N.	XIV.-XVI.		<p>Orzekając karę względem S. N. (1) sąd również miał na względzie ogólne dyrektywy wymiaru kary. Zakres współsprawstwa tego oskarżonego w wymuszeniu rozbójniczym był taki, że stopień społecznej szkodliwości czynu należy określić jako średni. Średni był też stopień winy.</p> <p>W przypadku czynu 18. stopień społecznej szkodliwości i winy był znaczny.</p> <p>Na korzyść sąd uwzględnił niekaralność oskarżonego w chwili czynów, ale na niekorzyść – jego aktualną 5 krotną karalność.</p>
D. M. (1)	XVIII.-XX.		<p>Przy wymiarze kary D. M. (1) sąd ustalił, że stopień społecznej szkodliwości czynów jest wysoki, choć odnośnie</p>

		<p>czynu 19. na korzyść uwzględniono krótki czas brania udziału w grupie przestępczej przypisany w niniejszej sprawie. Wysoki jest również stopień winy.</p> <p>Na niekorzyść oskarżonego przemawia jego karalność za 26 czynów (tom XXXIII k. 6375-6377) i popełnienie czynu 20. w warunkach recydywy szczególnej podstawowej.</p> <p>Sąd baczyl, aby wymierzone kary zniechęciły oskarżonego do popełniania przestępstw w przyszłości, w odczuciu społecznym kary były adekwatne, a zarazem nie przekraczały stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów.</p>
W. S. (1)	XXII.-XXVI	<p>Przy wymiarze kary W. S. (1) sąd ustalił, że stopień społecznej szkodliwości czynów 22. i 23. jest wysoki, choć odnośnie czynu 22. na korzyść uwzględniono dość krótki czas brania udziału w grupie przestępczej przypisany w niniejszej sprawie. Stopień społecznej szkodliwości czynu 24. Jest bardzo wysoki, a czynu 25. – wyjątkowo wysoki. Wysoki jest również stopień winy.</p> <p>Na niekorzyść oskarżonego przemawia jego karalność za 17 czynów (tom XXXIII k. 6372-6373) i popełnienie czynu 23. w warunkach</p>

			<p>recydywy szczególnej podstawowej, a czynów 24. i 25. - w warunkach recydywy szczególnej wielokrotnej.</p> <p>Sąd baczyl, aby wymierzone kary zniechęciły oskarżonego do popełniania przestępstw w przyszłości, w odczuciu społecznym kary były adekwatne, a zarazem nie przekraczały stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów.</p>
5. 1Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. P. (1), A. K., S.N.	VI., XII., XVII.		Na mocy art. 63 k.k. na poczet orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności sąd zaliczył okres tymczasowego aresztowania w sprawie tym oskarżonym, którym w trakcie aresztu nie wprowadzono do wykonania kary pozbawienia wolności w innej sprawie.
J. P. (1), S. N. D. M.W. S. (1)	XXVII.		Zgodnie z § 17 ust. 1 pkt 2 i § 17 ust 2. pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu sąd zasądził wynagrodzenie od

		Skarbu Państwa na rzecz obrońców z urzędu.
6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
-		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
XXVIII.	Z uwagi na sytuację majątkową oskarżonych oraz orzeczone kary pozbawienia wolności, sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił ich od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając wydatkami Skarb Państwa.	
6. Podpis		